Biblioteca Centrală Regională Hunedoara-Deva

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Romînia liberă

ORGANUL SFATURILOR POPULARE DIN REPUBLICA POPULARĂ ROMÎNĂ

Anul XVII nr. 4532 | 4 pagini — 20 bani | Duminică 10 mai 1959

Să învingă spiritul tratativelor

Mîine, la Geneva, miniștrii de Externe ai U.R.S.S., S.U.A., Angliei și Franței se vor reîntîlni în jurul mesei tratativelor. Această conferință la care s-a ajuns în urma unor îndelungate acțiuni diplomatice întreprinse de către Uniunea Sovietică și de celelalte state socialiste, urmează să discute probleme de vitală importanță: încheierea unui Tratat de pace cu Germania și soluționarea problemei Berlinului occidental. E doar o întîmplare, desigur, dar faptul că tratativele încep în momentul în care popoarele au sărbătorit împlinirea a 14 ani de la nimicirea Germaniei fasciste de către coaliția antihitleristă, nu este lipsit de semnificație. Marile puteri care au știut să găsească un limbaj comun, în anumite probleme, în timp de război, pot și trebuie să găsească căile și metodele rezolvării unor chestiuni litigioase acum, în timp de pace, adică într-o perioadă în care există toate condițiile în acest sens. Această conferință trebuie să deschidă calea, să pregătească întîlnirea la nivel înalt. Spiritul tratativelor trebuie să învingă.

Opinia publică de pretutindeni se preocupă activ în momentul de față de problemele înlăturării pericolului războiului. E clar însă pentru oricine că în Europa această perspectivă poate fi realizată numai în condițiile lichidării surselor încordării pe continentul nostru, încetării transformării Germaniei occidentale într-un focar agresiv. Este vorba apoi de situația anormală din Berlinul occidental care în orice moment poate să genereze conflicte. Toate acestea sînt o consecință a politicii agresive duse de țările din N.A.T.O. în toți cei 10 ani de existență ai acestui bloc militarist. Uniunea Sovietică și celelalte state socialiste nu au încetat să atragă atenția asupra primejdiilor ce decurg dintr-o asemenea situație și a propus o serie de măsuri pentru destinderea încordării în Europa și în întreaga lume. În propunerile sale, guvernul sovietic a arătat că încheierea unui Tratat de pace cu Germania și normalizarea situației din Berlinul occidental ar putea contribui în mod decis la asigurarea păcii în Europa.

Întrunirea miniștrilor de Externe constituie de bună seamă un succes pentru forțele păcii: faptul însă că s-a ajuns la convocarea conferinței de la Geneva nu înseamnă încă totul. Pentru succesul tratativelor, pentru ca să se poată ajunge la o reală destindere internațională, este nevoie nu numai de dorința sinceră a unei singure părți de a negocia cinstit. Este imperios necesar ca și puterile occidentale să dea dovada dorinței lor de a colabora la luarea unor hotărîri eficiente.

În discursul radiodifuzat pe care l-a rostit la 8 mai, noul secretar de stat al S.U.A., Christian Herter, a declarat că puterile occidentale „pleacă la Geneva sincer hotărîte să negocieze cu răbdare și în mod constructiv". De bună seamă că o asemenea declarație nu poate decît să fie salutată. Atrage totuși atenția faptul că în politica occidentală se manifestă și cu acest prilej o supărătoare discrepanță între frumoasele cuvinte rostite de diferiți politicieni și acțiunile concrete întreprinse de guvernele respective. Contradicții există nu numai între vorbe și fapte dar chiar și între succesivele declarații ale oamenilor politici (ar adesea chiar în cuprinsul unuia și aceluiași discurs. Extrem de contradictorii sînt însăși ultimile declarații ale lui Herter. Dorința de a negocia este aproape anulată, numai după puțin timp, de Herter însuși atunci cînd afirmă că nu pleacă la Geneva cu speranțe mari. Ce se urmărește prin afișarea ostentativă a acestui scepticism la numai cîteva zile înainte de începerea tratativelor? Înseamnă, și aceasta trebuie spus încă din capul locului, o încercare premeditată de subminare a tratativelor. Postul de radio Londra semnala de altfel într-o emisiune de ieri dimineață că se pare că diplomația americană încearcă în momentul de față să facă o cotitură înapoi în legătură cu problema convocării conferinței la nivel înalt. De bună seamă că dacă o asemenea manevră va fi încercată, opinia publică internațională nu va întîrzia să condamne pe autorii ei.

Este limpede scopul pe care îl urmărește diplomația americană prin acest joc. Washington-ul încearcă tot ce e posibil pentru a se opune curentului de opinie publică din S.U.A. și din întreaga lume care cere cu hotărîre tratative între Est și Vest. De curînd, ziarul „New York Times" a publicat un ciclu de articole cu scopul de a stabili care este opinia cetățenilor simpli din S.U.A. în problemele cardinale ale războiului și păcii. Comentînd rezultatele acestei anchete, cunoscutul publicist Reston subliniază că „încercările de a se ajunge la o înțelegere privind o oarecare reglementare la conferința șefilor guvernelor sînt larg sprijinite". La rîndul ei, ancheta organizată de institutul american pentru sondarea opiniei publice a relevat că 70 la sută dintre cei interogați, reprezentînd toate categoriile populației S.U.A., s-au pronunțat pentru „înțelegeri regulate între conducătorii S.U.A., Angliei și Franței cu conducătorii ruși, în fiecare an, în vederea discutării unor diferite probleme".

Nu reprezintă oare rezultatele acestor anchete un serios vot de blam dat diplomației americane, încercărilor acesteia de a permanentiza „războiul rece"? Fără îndoială că da. De altfel, în S.U.A. s-au făcut auzite în ultima vreme o serie de voci care au semnalat și combătut diversele atitudini nerealiste adoptate de S.U.A. cu privire la problemele majore ale situației internaționale.

După cum se vede, în Statele Uni-

(Continuare în pag. 2-a)

Președintele Prezidiului Adunării Populare Supreme a Republicii Populare Democrate Coreene, Toi En Ghen, va face o vizită de prietenie în Republica Populară Română

Președintele Prezidiului Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romîne, tovarășul Ion Gheorghe Maurer, a invitat pe președintele Prezidiului Adunării Populare Supreme a Republicii Populare Democrate Coreene, tovarășul Toi En Ghen, să facă o vizită de prietenie în Republica Populară Română.

Președintele Prezidiului Adunării Populare Supreme a Republicii Populare Democrate Coreene, tovarășul Toi En Ghen, a acceptat această invitație.

Tovarășul Toi En Ghen va vizita Republica Populară Română în cursul acestei luni.

—o—

O delegație guvernamentală economică indiană a sosit în București

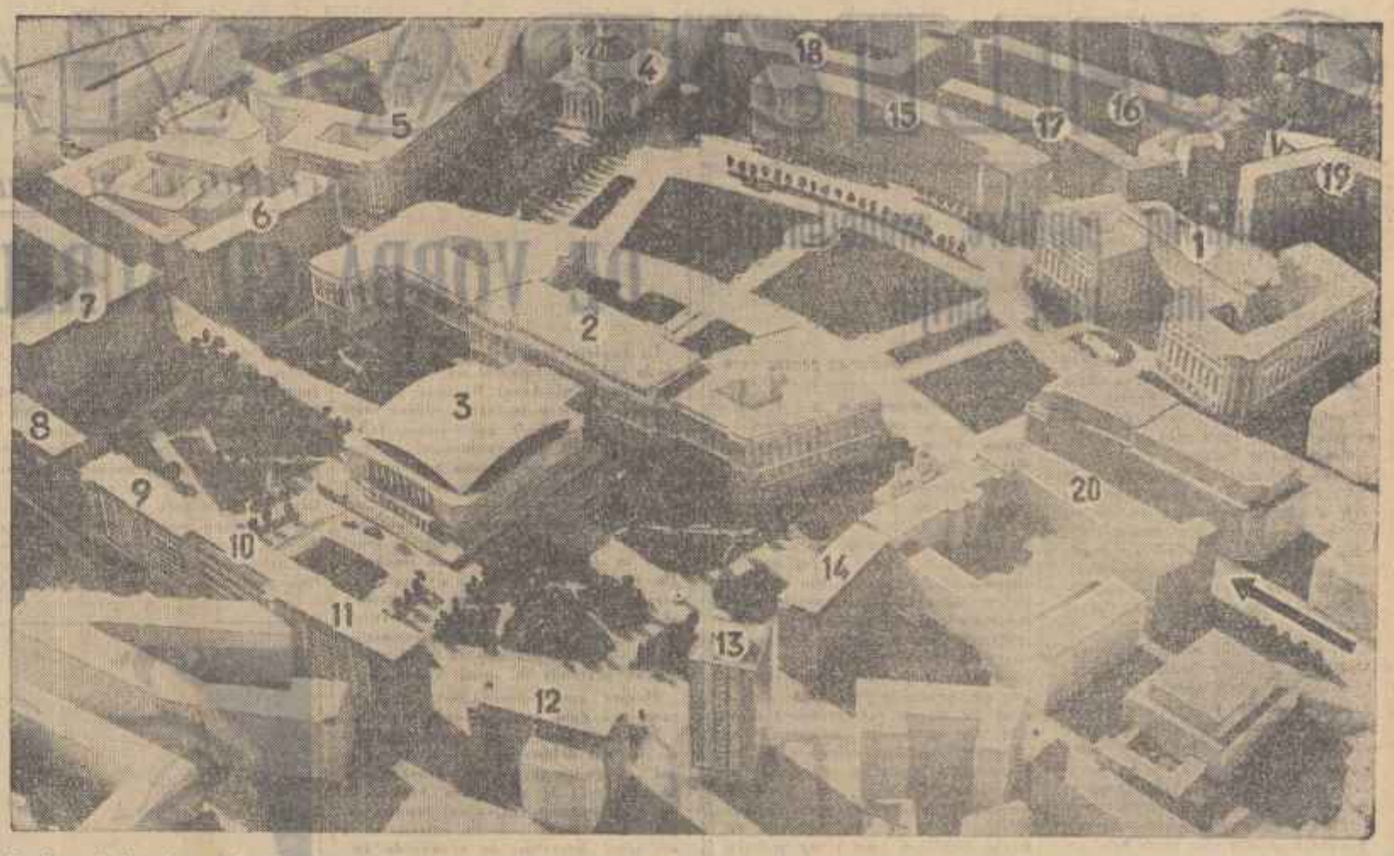
Sîmbătă la amiază a sosit în București, venind din India, delegația guvernamentală economică indiană care va duce tratative pentru încheierea unui nou Acord comercial de lungă durată.

Delegația este condusă de D. Sandilya, secretar general în Ministerul Comerțului și Industriei din India. Din delegație mai fac parte T. V. Balakhrianan, secretar adjunct în Ministerul Finanțelor, S. K. Sinha, secretar adjunct în Ministerul Comerțului și Industriei.

La aeroport, delegația indiană a fost întîmpinată de Ana Toma, adjunct al ministrului Comerțului, și funcționari superiori din Ministerul Comerțului. A fost de față dl. Siva Rao, atașat comercial al ambasadei Indiei.

(Agerpres)

NOI CONSTRUCȚII ÎN CAPITALĂ

Pe baza indicațiilor conducerii de partid și de stat, în cadrul lucrărilor de sistematizare a Capitalei, sînt în curs de înfăptuire o serie de construcții prin care se va realiza în centrul Capitalei un important ansamblu arhitectural-urbanistic. Acest ansamblu se compune din două piețe organic legate între ele — Piața Republicii și o piață nouă ce se creează între Palatul R. P. Romîne și străzile Pictor Grigorescu, Luterană și 13 Decembrie.

Pe locul unor clădiri vechi, multe din ele insalubre, avînd posibilități minime și necorespunzătoare de cazare, situate pe aceste străzi, sînt în construcție și se vor termina pînă la sfîrșitul anului curent nouă blocuri cu 8—15 etaje cuprinzînd în total cca. 900 apartamente compuse fiecare din 2—3 camere și dependințe. Structura generală a blocurilor, precum și pereții interiori și planșeele vor fi turnate din beton armat, iar pereții exteriori vor fi construiți din elemente prefabricate și gata finisate. Noile clădiri vor avea asigurate izolări termice, fonice și hidrofuge corespunzătoare.

La parterul blocurilor vor fi deschise magazine, restaurante și alte unități pentru deservirea cetățenilor.

La construirea acestui ansamblu de locuințe se vor folosi soluții tehnice care să asigure, pe lîngă confortul necesar, un preț de cost redus și un ritm rapid de dare în folosință.

Una din construcțiile aparținînd acestei piețe este noua sală a Palatului R. P. Romîne de 3.000 locuri, destinată manifestărilor cu caracter obștesc și cultural. Ea va fi înzestrată cu instalații moderne electro-acustice, cinemascop, aparataj pentru transmisii de radio și televiziune.

În afara spațiilor necesare arterelor de circulație și de parcare a mașinilor, în piață vor fi ample spații verzi cu copaci, peluze și flori. Aceste spații verzi vor fi continuate către parcul Cișmigiu printr-o esplanadă plantată care va trece prin str. Valter Mărăcineanu.

Actuala Piață a Republicii, în prezent nesistematizată, va căpăta o nouă înfățișare. Între sediul C.C. al P.M.R. și Ateneul R. P. Romîne se va construi o nouă clădire de mari proporții, ceea ce va da pieței un cadru organizat și armonios. Piața va fi amenajată cu peluze de verdeață și flori, fîntîni arteziene și statui. În fotografia machetei se văd următoarele clădiri: 1. Sediul Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn; 2. Palatul Republicii Populare Romîne; 3. Noua sală a Palatului R. P. Romîne; 4. Ateneul R. P. Romîne; 5. Hotelul Athenée Palace și clădirile ce se vor construi pentru dezvoltarea sa. De la 6 la 14: Noile blocuri în construcție care vor fi gata pînă la sfîrșitul anului 1959. De la 15 la 20: Alte blocuri ce vor fi construite. Săgeata albă indică Bul. Bălcescu, iar săgeata neagră — Calea Victoriei.

Fete de la Fălticeni

Se întîmplă uneori să întîlnești oameni, biruitori în grele încercări, de la care spre a afla ce și cum au făcut spre a birui scoți vorba cu cleștele. Unii tac din modestie; sînți că le e peste mînă să vorbească despre ei. Alții tac pentru că nu știu ce să spună: faptele lor, nemaipomenite, și nu o dată nimitoare, li se par din cale afară de normale. Acestia sînt oameni a căror activitate se identifică cu principiile de muncă și conduită socialistă și tot ce fac, tot ce gîndesc — chiar atunci cînd făptuiesc un act de eroism ori născocesc o cine știe ce complicată mașinărie — socotesc totul firesc ca bătaia inimii, ca răsuflarea.

Așa și cu mănunchiul de fete din Fălticeni pe care le am cunoscut în filatura de in și cînepă. Erau înfingătoare, biruința lor dădea roade, dar dînsele nu se făleau de loc. Ceea ce făceau li se părea firesc, normal, un lucru făcut cum se cuvine. Dar care era fapta lor? Succese dezlobite în producție? Da, aveau succese, dar nu despre ele e vorba. Vreo inovație? Nu. Biruința fetelor era în alt domeniu. Era o biruință asupra mentalității înapoiate, existentă încă la unii. Fetele pe care le-am cunoscut, lucrătoare în fabrică, erau absolvente ale școlii medii. La filatură s-au calificat după terminarea școlii și azi sînt muncitoare fruntașe. Simplu și firesc. E adevărat, așa au gîndit și fetele, dar au fost și din acei care, frînați de rămășițele mentalității învechite s-au gîndit așa: *„Auzi dragă, — spunea cîte una — să termini liceul și să mergi la filatură!"* sau alta *„Ce le trebuie să-și bată unsprezece ani capul?!"*. Era părerea tinerelor cu ifose păstrate moștenire de pe vremea Fălticenilor de odinioară. Dar s-auzeau și alte glasuri cu păreri potrivnice faptei tinerelor fete. Acestea se rosteau în fabrică, de muncitoare mai virstnice, care nu erau încă în stare să pricoapă cum e cu putință să lucrezi alături de ele, femei cu patru clase primare, *„niște fete cu liceu"*. Dar tinerele de la filatură nu s-au prea sinchisit și au văzut de treabă și viața le-a dat dreptate, viața a confirmat justețea atitudinii lor.

În rîndurile filaturii am cunoscut-o pe Elena Nicolae, pe Lucia Burlă, pe Elena Antohi; trei din „fetele cu școală".

Elena Nicolae, cînd am văzut-o prima oară, se întîmplase să țină locul înregistratoarei. Stătea la o mesuță, lîngă cîntar și tot trecea, pe foi, greutatea firelor pe care le aduceau filatoarele. E o fată blondă, voinică, cu fața mare și obrajii ruminei. Prinsă de treabă de-abia avea vreme să-mi răspundă; de altfel n-o lăsau nici lucrătoarele care se grăbeau să-și mănoare produsul de peste zi.

Pe Lucia Burlă am întîlnit-o la secția de tors umed. O fată mărunțică, zveltă, cu nasul cîrn, toată numai un zîmbet. Purta un șort mare negru, cauciucat, care o învelea aproape toată. Nici cu ea n-am prea avut răgaz să vorbesc prea mult; era treabă multă și ea, pare-se jute din fire, n-avea astîmpăr. Totuși am rugat-o să-mi spună ce a făcut înainte de a intra în fabrică.

— *Ce-am făcut? Multe. Eu nu-s din Fălticeni, sînt din Reghin. Am venit aici cu părinții. După ce am terminat liceul am intrat funcționară la sfat, la Reghin, din 1953 pînă în 1955; apoi aici la fabrică, tot funcționară din 1955 pînă în 1957, apoi am trecut în fabrică.*

— Și nu ți-e greu?

— *Greu?!* — face mirată fata. *Mi-a fost o lună, două, pînă am învățat și*

VIRGIL DANCIULESCU

(Continuare în pag. 2-a)

O nouă oțelărie

FĂGĂRAȘ (de la corespondentul nostru). — La fabrica de utilaj chimic din Făgăraș a fost ridicată o nouă construcție, în care va funcționa o nouă oțelărie.

După terminarea instalațiilor electrice, în noua oțelărie va începe montajul utilajelor care au și sosit din Uniunea Sovietică. Oțelăria de la întreprinderea făgărașană va intra în funcțiune în trimestrul III din acest an.

—o—

Vaccinarea copiilor împotriva poliomielitei

În întreaga țară vaccinările antipoliomielitice se apropie de sfîrșit. Anul acesta au fost vaccinați și revaccinați împotriva poliomielitei peste 1.500.000 de copii. Într-o serie de localități din țară a început vaccinarea și revaccinarea antidifterică a copiilor între 6 luni și 7 ani. Ele vor fi continuate în lunile următoare în întreaga țară. În Capitală, vaccinările antidifterice se vor efectua către sfîrșitul anului în curs.

Cocktailul de la Ambasada R. Cehoslovace

Ambasadorul Republicii Cehoslovace la București, dr. Ivan Rohal Ilkiv, a oferit aseară un cocktail cu ocazia sărbătorii naționale a Republicii Cehoslovace.

Au luat parte tovarășii Gheorghe Gheorghiu-Dej, Chivu Stoica, Emil Bodnăraș, Petre Borilă, Nicolae Ceaușescu, Alexandru Drăghici, Constantin Pîrvulescu, Dumitru Coliu, Leonte Răutu, general-colonel Leontin Sălăjan, Ștefan Voitec, Ion Gheorghe Maurer, Janos Fazekaș, Gheorghe Stoica, Avram Bunaciu, membri ai C.C. al P.M.R., membri ai guvernului și ai Prezidiului Marii Adunări Naționale, conducători ai instituțiilor centrale, oameni de știință, artă și cultură, generali și ofițeri superiori, ziariști.

Au participat șefi ai misiunilor diplomatice acreditați la București și alți membri ai corpului diplomatic.

Ambasadorul Republicii Cehoslovace, dr. Ivan Rohal Ilkiv, și președintele Consiliului de Miniștri al R.P. Romîne, Chivu Stoica, au rostit toasturi.

Cocktailul s-a desfășurat într-o atmosferă de caldă prietenie.

Cuvîntarea ambasadorului dr. Ivan Rohal Ilkiv

Dragi tovarăși,
Stimați oaspeți,

Poporul cehoslovac sărbătorește astăzi a 14-a aniversare a eliberării patriei sale de către glorioasa Armată Sovietică. Cu dragoste și recunoștință el se pleacă asupra mormintelor eroilor sovietici și români, care și-au vărsat sîngele pentru libertatea sa și nu va uita niciodată jertfele lor.

Poporul cehoslovac, Partidul Comunist și Guvernul Cehoslovac se mîndresc cu bilanțul rezultatelor obținute în cei 14 ani de construcție socialistă. Aceste succese au permis Congresului al XI-lea al Partidului Comunist din Cehoslovacia să îndrepte eforturile oamenilor muncii spre desăvîrșirea construcției socialismului în țara noastră. Succese în munca constructivă — iată contribuția pe care Cehoslovacia dorește să o aducă în cîștigarea întrecerii dintre socialism și capitalism, perspectivă apropiată, arătată întregii omeniri de recentul Congres.

(Continuare în pag. 3-a)

Cuvîntarea tovarășului Chivu Stoica

Tovarășe ambasador,
Dragi tovarăși,
Stimați oaspeți,

Sărbătorim astăzi alături de poporul frate cehoslovac cea de-a 14-a aniversare a eliberării Cehoslovaciei de sub jugul fascist.

Poporul romîn se bucură din toată inima de realizările remarcabile obținute în cei 14 ani de la eliberare de către oamenii muncii din Cehoslovacia care sub conducerea încercatului lor Partid Comunist au pășit pe drumul desăvîrșirii construcției socialiste.

În anii puterii populare, în lupta comună pentru socialism și pentru pace s-a cimentat și s-a întărit continuu prietenia și colaborarea frățească, de nezdruncinat, dintre popoarele și guvernele noastre, dintre partidele noastre marxist-leniniste.

Între țările noastre socialiste s-au dezvoltat relații de colaborare multilaterală, politice, economice și culturale.

(Continuare în pag. 3-a)

Un fapt pe săptămînă

FĂRĂ CONFLICT

Eugen Frunză

Susțin solemn că așa este și nu altminteri.

Ca să scrii un roman îți trebuie un conflict.

Dar să lăsăm problema pe mai tîrziu... Deocamdată constatăm că bătrînul Esop nu s-a ocupat de sir John Bagot Glubb, adică de spionul colonialist britanic zis Glubb-Pașa, fost general iordanian din ordin englez. Bătrînul Esop scria fabule. Unu, de pildă, cu niște șoareci care au devenit generali. Grăvindu-se foarte, și-au pus coarne, ca să li se vadă — cum s-ar zice — gradul. Dar după o bătălie jalnic pierdută, în zadar s-au repezit „generalii", voind să se salveze spre găurile lor. Cornele s-au dovedit fatale: le-au împiedicat intrarea.

Ce-i drept, Glubb-Pașa nu și-a pus coarne. El a procedat altfel. Acum vreo 38 de ani, în interesul bravului imperialism britanic, el s-a convertit — cu zgomot firește — declarîndu-se mult credincios întru islam. Și pentru ca spectacolul să fie complet, englezul cu nas cartofic și mustață roșă s-a rebotezat în Abu el Hunein, și-a făcut rost de un burnus veritabil și nu s-a mai despărțit de el decît cu prilejul unui picior în spate încasat fără glorie cu trei ani în urmă.

Nu știu, zău, ce-o fi făcînd azi burnusul lui John Bagot Glubb sub cerurile Angliei. Știu însă că nu și-a salvat stăpînul după ce acesta pierduse catastrofal o lungă bătălie cu petrol și sînge. Negăsind gaură care să-l încapă faimosul comandant englez — timp de două decenii — al „Legiunii arabe" s-a văzut nevoit s-o ștergă prin văzduh la Londra.

M-ar costa prea mult timp să mă opresc acum și la majestatea sa regele Iordaniei. Se știe că domnia sa încearcă astăzi, mic și loial, să-l înlocuiască pe regretatul Glubb. Dar asta e altă istorie. Important e că sir John Bagot Glubb șade fără voie în metropolă și își editează memoriile sub titlul „Anglia și arabii".

Deși nu i-am citit opera, îmi închipui că ar putea conține un milion de tragedii și crime. Autorul nu s-ar putea scuza cu lipsa documentării. El dispune de o experiență mai mult decît vastă. Cadru de frunte al „Intelligence Service-ului", el s-a achitat de neuimitate sarcini în specialitatea sa de... arab. El a organizat represiuni sîngeroase în Irak și atentate în stil fascist în Liban. El a ucis pe suveranul Yemenului, imamul Yahia. El a aținut și condus din umbră rebeliuni în Siria. El a ținut sub teroarea celor 20.000 de mercenari aflați sub comanda sa — nu numai poporul iordanian, a cărui capitală și-o alesese drept reședință — ci întregul Orient mijlociu. El a numit și demis guverne, avînd grijă ca petrolul să curgă din belșug, curățat de cadavre, prin bătrînele conducte ale imperiului englez. El a fost, în fapt, șeful polițiilor și al jandarmeriilor, al temnicerilor și perceptorilor, al asasinilor mascați în miez de noapte, ca și al magistraților supuși, prosternați cu fața spre Mecca. El a fost, cu viclenie și burnus, tipul hidos de închizitor colonial.

Acesta e, teribil de sumar, portretul lui John Baggot Glubb, fostul „prinț al celor patru deșerturi".

Astăzi, după cum spuneam, el își editează memoriile. Și ce credeți că afirmă, în engleza lui maternă, fostul pașă arab? E de necrezut, dar n-am ce face. La o recepție nu de mult, el a rostit întocmai:

„Aș vrea să scriu un roman. Însă n-am idee ce trebuie să faci ca să inventezi un subiect. Nu se găsește oare o carte care să te învețe cum să găsești conflictul?"...

Înțelegeți? Îi lipsește un conflict și nu știe cum să-l „inventeze". Oh, fățarnică limbă a imperialismului! Bietul Glubb și-a pierdut total memoria. Decenii întregi a provocat conflicte și a trăit cu biblia sub coran și cu pumnalul sub amîndouă. Acum, iată-l, fără trecut și fantezie. Ai crede că toată viața n-a fost decît un gorilcel pașnic, fără coarne nu burnus, care-și rontăia existența între două rugăciuni.

Fie-vă milă, oameni! Ajutați un tînăr talent! Dați-i un conflict, pentru gloria literaturii!

Că n-are pic de obraz, treacă-meargă...

Omagiu adus celor căzuți pe cîmpul de luptă

Aspecte din timpul solemnităților închinate Zilei Victoriei care au avut loc ieri în București: în cliseul nr. 1: La Monumentul Eroilor Patriei depun coroane de flori reprezentanți ai organizațiilor de masă și obștești, ai întreprinderilor și instituțiilor din Capitală; în cliseul nr. 2: După depunerea coroanei la Monumentul Eroilor Sovietici, reprezentanții Ministerului Forțelor Armate ale R.P.R. dau onorul; în cliseul nr. 3: Delegația oamenilor muncii de la Combinatul Poligrafic „Casa Scînteii" după depunerea coroanei la cimitirul militarilor britanici.
(Citiți în pag. 3-a relatarea de la aceste manifestări)

CULTURA şi VIAŢA

Universităţilor populare muncitoreşti mai mult sprijin

Despre Universitatea populară muncitorească de la uzinele „Progresul" din Brăila auzisem multe lucruri bune. Intr-una din călătoriile mele prin oraşul dunărean, m-am intilnit cu un vechi prieten, azi maistru în uzină, care mi-a relatat că nu mai puţin de 170 de muncitori s-au înscris şi urmează cursurile noii universităţi. Era încintat între altele de bogăţia programului, de disciplinele interesante ce se predau, de multitudinea cunoştinţelor pe care şi le însuşea.

Şi iată am aflat nu de mult precum că la ultimele cursuri au participat numai citiva inşi. Ce s-a întîmplat oare cu Universitatea populară muncitorească de la „Progresul"?

* * * * * * * * * *

O privire sumară asupra programului unei săptămîni al Universităţilor populare muncitoreşti din Bucureşti şi din alte părţi este suficientă pentru a explica de ce au îndrăgit numeroşi muncitori şi tehnicieni forma aceasta de studiu. La Universitatea muncitorească de pe lingă complexul C.F.R. „Griviţa Roşie" de pildă, se studiază în aceste zile la disciplina „Socialism ştiinţific" despre Industrializarea socialistă, iar la „Ştiinţe juridice" despre Răspunderea morală a angajaţilor. Cursanţii de la „Constructorul" vor studia între altele la „Limba şi literatura romînă", despre Viaţa şi opera lui Mihail Eminescu, cei de la „23 August" în cadrul orelor de fizică despre Radioactivitate, salariaţii de la I.S.B. despre „Numerele relative" şi despre „Combustibili şi metale", cei de la T.A.P.L. raionul Stalin vor avea un ciclu de limba franceză şi curs de ştiinţe juridice ş.a.m.d.

Programe la fel de interesante şi-au întocmit universităţile populare muncitoreşti din toată ţara. S.R.S.C. acordă acestor universităţi un sprijin calificat prin îndrumări metodice, conferenţiari etc. Rezultatele se văd(e)sc pozitive. La Universitatea de la Complexul C.F.R. „Griviţa Roşie", Atelierele C.F.R.-Timişoara, I.T.B., D.G.N.M.-Constanţa, Club Finanţe-Bănci şi altele participă în medie 75-85 la sută din cei înscrişi. Cursanţii sînt mulţumiţi de program, de majoritatea conferenţiarilor care prezintă lecţii clare, accesibile, iar seminariile sînt active, interesante.

Mai sînt desigur o seamă de greutăţi, dar cele mai multe comitete de întreprindere se străduiesc să le depăşească. In multe locuri există o preocupare vie pentru popularizarea programului universităţilor prin diferite mijloace — afişe, staţii de radioamplificare, — se poartă discuţii cu cei ce absentează, se stabilesc cele mai nimerite orarii pentru cursuri etc. In unele întreprinderi, de pildă, pentru a se da posibilitatea tuturor cursanţilor să participe cu regularitate la cursuri, s-au creat trei cursuri paralele pentru muncitorii din cele trei schimburi.

Aşa se explică de ce în cele mai multe locuri universităţile populare îşi îndeplinesc misiunea pentru care au fost create.

Şi acum să revenim la Universitatea de la uzinele „Progresul"-Brăila. Care sînt cauzele care au dus la destrămarea ei?

Din relatările directorului Universităţii, tov. ing. Zeca, reiese că încă de la început el a plecat cu confuzii de la cursul de instruire de la C.C.S., ceea ce l-a dus la supraîncărcarea cursanţilor cu prea multe discipline, la greutăţi în repartizarea lor, în asigurarea conferenţiarilor, în urmărirea frecvenţei etc. Au mai greşit tovarăşii de la „Progresul" şi cînd n-au fixat zilele de cursuri în funcţie de datele cînd au loc în întreprindere diferite alte activităţi obşteşti. După cum au greşit şi atunci cînd nu şi-au fixat un plan coordonat al diferitelor discipline, plan care să fie controlat de directorul universităţii. Cursanţii mai adaugă că unele lecţii au fost citite şi încă slab citite, că nu li s-a indicat suficientă bibliografie, etc. Rezultatul: citiva cursanţi din 170.

E drept că acum au fost luate o serie de măsuri pentru a se remedia situaţia, dar problema rămîne încă deschisă pentru că din păcate cazul nu e unic. La Bacău, de exemplu, au existat două asemenea universităţi populare muncitoreşti — una la „Steaua Roşie", alta la „Trustul petrolifer Moineşti-Lucăceşti". Amîndouă s-au transformat pînă la urmă în lectorate după ce de la un curs la altul numărul participanţilor se micşora. Cauza: lipsa de interes a organelor sindicale locale. Şi la Uzinele „Gh. Dimitrov" din Arad, universitatea s-a desfiinţat. Cauza trebuie căutată în acelaşi dezinteres al organelor sindicale. La uzinele „Gh. Gheorghiu-Dej" din Baia Mare, Universitatea populară muncitorească şi-a încheiat înainte de vreme activitatea, fiind transformată într-un lectorat de cultură generală (ca la „Steaua Roşie"-Bacău). Cauzele: neasigurarea unui sediu permanent, lipsă de preocupare pentru mobilizarea cursanţilor etc. Toate acestea au dus în cazurile amintite la insuccesul unei forme de studiu atît de mult apreciată de muncitorii din multe oraşe ale ţării.

Iată de ce cazul Universităţii populare „Progresul"-Brăila nu trebuie privit ca un fapt izolat. In timpul care a mai rămas pînă la sfîrşitul anului, organele sindicale, de U.T.M. şi filialele S.R.S.C. trebuie să asigure, în universităţile populare muncitoreşti, toate condiţiile necesare pentru o frecvenţă bună a cursanţilor; orarii corespunzătoare, lecţii bine pregătite, conferenţiari calificaţi, agitaţie în jurul programelor etc., etc., pe scurt ele trebuie să ia toate măsurile pentru a asigura bunul mers al acestei atît de populare şi necesare forme de învăţămînt de masă.

M. RADIAN

Scriitorul şi viaţa

DE VORBĂ CU AUREL BARANGA

La capătul unui deceniu şi jumătate de la eliberare, bilanţul activităţii scriitoriceşti a lui Aurel Baranga numără unsprezece piese de teatru, citeva cărţi de proză, articole publicistice, foiletoane. Secotit de-a curmezişul a trei decenii de muncă literară (aniversarea este tot a lui Aurel Baranga şi ne-a fost divulgată în cursul convorbirii ce urmează), răbojul sporeşte în cantitate dar se menţine reprezentativ şi fructuos în deosebi prin a doua jumătate. De fapt Aurel Baranga s-a impus ca scriitor în anii de după eliberare; el aparţine promoţiei de intelectuali crescuţi de partid, care s-au format şi şi-au adus întreaga măsură a talentului lor în perioada de după August 1944.

Despre anii începuturilor sale literare să-i dăm cuvîntul scriitorului...

Împlinesc anul acesta treizeci de ani de cînd am debutat la „Bilete de papagal" cu proză şi poezie realistă. Colaborarea mea la gazeta lui Arghezi, a durat puţin timp. Citiva ani după aceea, înscriindu-mă în aripa extremistă a aşa zisei „literaturi de avangardă" împreună cu pictorul Perahim, ne declarăm nemulţumiţi chiar cu arta revistei „Unu" punind bazele unui grup literar şi mai „necruţător" faţă de canoanele artei. Astăzi îmi dau seama că deşi porneau de la intenţii lăudabile — ideia de protest împotriva societăţii burgheze fiindu-ne clară — modul de manifestare rămînea minor şi detestabil. Săgeţile noastre nimereau alături de ţintă. Evenimentele din 1933, masiva ridicare a clasei muncitoare, pun ascuţit în faţa noastră, a intelectualilor, celebra întrebare a lui Gorki: „Cu cine sînteţi voi?..." Evenimentele cereau o clarificare de atitudine. Sub influenţa acestora şi sub înrîurirea unui mare prieten al grupului nostru, care deşi numai cu doi-trei ani mai vîrstnic, demonstra o evidentă clarviziune politică — vorbesc de Sahia — abjurăm de la poziţiile sterile ale unei arte spectaculoase dar inutilă, intrînd în presa democrată şi antifascistă care înfruntînd greutăţile acelei vremi reuşea în unele perioade să apară cu regularitate în mod legal. Astfel colaborăm la „Reporter", „Cuvîntul liber" şi altele care ne solicită cu poeme, reportaje, articole politice.

— Actul de la 23 August 1944 vă găseşte aşa dar pe această direcţie evolutivă. In scrisul dv. existau premize pentru o trecere definitivă şi fundamentală pe poziţiile noii literaturi...

— Pe temeiul acestor premize a început atunci pentru mine o perioadă de activitate prolifică. Am tipărit îndată după eliberare două cărţi: un volum de proză „Ninge peste Ucraina" şi o plachetă de versuri „Marea furtună". Şi tot acum se redeşteaptă şi prinde viaţă o veche şi secretă pasiune pentru teatru care nu mi-a fost cu putinţă să mi-o satisfac în anii burghezei şi care, acum în vremea cînd orice tentativă către frumos devine posibilă, era chemată să izbîndească.

— Care credeţi că este trăsătura principală care deosebeşte calitativ lucrările dv. de după eliberare de ceea ce aţi scris înainte de acest important moment?

— Conştiinţa limpede a ţelului urmărit. Prima mea lucrare dramatică am scris-o cu certitudinea că iau parte la o mare bătălie politică, este vorba de alegerile din noiembrie 1946, cărora piesa le era dedicată. Tot ceea ce am realizat de atunci încoace este scris cu acelaşi sentiment de participare la o luptă ideologică. O artă care nu militează, care nu polemizează afirmind cu pasiune ori denunţind cu tărie, nu se justifică în nici un chip. Deosebirea dintre noi, scriitorii comunişti şi scriitorii premergători este esenţială şi calitativă în măsura în care politica noastră, crezul nostru este întîiaşi dată deschis, manifest, lucid, şi sincer mărturisit. Noi nu ascundem că militǎm făţiş pentru un scop evident: transformarea lumii aşa cum am moştenit-o, într-un univers socialist. In această direcţie nu pot interveni nici un fel de pudori, de cinisme sau ipocrizii. Mi-am scris toate piesele subordonîndu-le acestei orientări. Şi dacă unele din ele sînt mai bune iar altele deficitare, de vină nu e orientarea ci capacitatea mea de exprimare artistică. Mă silesc să scriu literatură pătrunsă de spirit de partid. Dacă uneori izbutesc mai puţin, carenţele de realizare nu izvorăsc dintr-un deficit al concepţiei, ci dintr-o evidentă incapacitate de a traduce ideile partidului în imagini artistice, convingătoare. Insist asupra acestui lucru întrucit uneori nu înţelegem că eşecul unei tentative literare ne aparţine exclusiv nouă ca şi iniţiativa scrierii respective. In ultimă analiză un scriitor comunist este responsabil cel dintîi pentru tot ceea ce este bun sau mai puţin bun în paginile sale.

Desen de CIK DAMADIAN

— Cum vedeţi, procesul de îmbogăţire a materialului de viaţă scriitoricesc — „documentarea"?

— Deseori acest proces complex a fost simplificat, ajungîndu-se să se confunde „documentarea" cu o vizită, cu o fortuită luare de contact cu realitatea cu o surprindere superficială şi fotografică în plan detectiv. Adevăratul scriitor se documentează permanent, clipă de clipă şi în proporţie de masă... In „Mielul turbat" am identificat trei replici. Una auzită la vîrsta de cinci ani, una în clasele primare din gura institutorului, a treia într-un tramvai reţinută cu douăzeci de ani în urmă. Observi deci că la vîrsta de cinci ani mă aflam „pe teren" „în documentare"... E limpede că nu dispreţuiesc nicidecum luarea de contact reporterească cu „terenul". Cred însă că documentarea trebuie să însemne înainte de toate experienţa de viaţă personală a scriitorului pe care este dator să şi-o îmbogăţească necontenit nu prin luări de contact turistice cu realitatea ci prin frecventarea profundă, continuă şi esenţială a vieţii.

— Trebuie să deducem că în spatele fiecăreia dintre piesele dv. stă o experienţă de viaţă trăită?

— Intrebarea pare otioasă... Indărătul pieselor mele reuşite stă fără îndoială această experienţă de viaţă. In spatele celor mai puţin izbutite stă o documentare grăbită... Sînt hotărît să scriu numai despre ceea ce cunosc, despre ceea ce am trăit cu intensitate, m-a frămîntat, mi-a dat nopţi nedormite, lucruri asupra cărora am meditat temeinic, lucruri pe care nu pot să nu le scriu.

— Şi care sînt problemele actualităţii noastre de care vă simţiţi acum cu precădere ataşat?

— Cred că marea misiune cetăţenească a scriitorului comunist este să surprindă transformările din conştiinţa oamenilor, să participe în mod pasionat la aceste confruntări de fiecare clipă şi să le relevé în semnificaţiile lor intime şi majore. Să fii atent şi să asculţi cum vorbeşte într-o adunare un muncitor astăzi şi să-l compari pe acest om cu ceea ce a fost el îndărăt cu zece ani. Intre aceşti doi poli care nu sînt doar calendaristici ci sociali, politici şi culturali se desfăşoară o traiectorie de viaţă dintre cele mai „senzaţionale." Ce s-a întîmplat cu un asemenea om, care au fost meandrele vieţii lui, cu ce s-a intilnit, ce l-a impresionat, ce l-a ajutat să meargă înainte, ce l-a tras înapoi, ce l-a determinat să-şi schimbe orizontul de gîndire şi de viaţă... Toate lucrurile acestea constituie un material de viaţă infinit mai captivant decît întreg ciclul de romane al lui Proust. Reţine. Face această afirmaţie unul care l-a gustat mult, la vremea lui, pe Proust...

Evoluţia vieţii noastre socialiste este un fluviu uriaş. Cum fertilizează acest fluviu uriaş cîmpiile pe unde trece sau cum zvîrle la mal mortăciunile, iată o epopee pentru care termenul de gigantic nu mi se pare deplasat sau gongoric. Mă chinuie ideia unei comedii care să surprindă felul în care acest fluviu uriaş care trece şi prin ţara noastră, a aruncat la mal nişte mortăciuni de un fel anume: nişte stîrvuri ridicole. Apropierea acestor doi termeni „stîrvuri ridicole" poate să te surprindă. Eu am încredinţarea că termenii nu sînt contrarii, că nu se exclud şi că va depinde numai de mine — şi este sarcina mea exclusivă — să fac lumea noastră să rîdă de aceste fosile groteşti care-şi închipuie sau şi-au închipuit vreodată că pot să oprească cu puţinătatea, cu nimicnicia făpturii lor fizice şi morale mersul înainte al unui fluviu grandios. Dacă voi reuşi va fi meritul timpului că a scris prin mine o asemenea comedie. Dacă voi rata voi purta ruşinea şi durerea acestui eşec.

— In ce stadiu se află lucrarea?

— In cel mai avansat. Mă gîndesc zi şi noapte la ea şi nu e departe momentul cînd va urma operaţia cea mai uşoară: transcrierea pe hîrtie. Aş dori din toată inima s-o pot termina pînă la 23 August 1959, pentru ca şi în acest chip să fiu prezent la marea sărbătoare.

BORIS BUZILĂ

Să învingă spiritul tratativelor

(Urmare din pag. 1-a)

te, ca şi în celelalte state occidentale, au luat naştere, în vremea din urmă mai ales, două linii în aprecierea fundamentalelor probleme internaţionale şi a măsurilor care ar trebui abordate în vederea reglementării chestiunilor litigioase. Unii politicieni mai clarvăzători se preocupă de găsirea unor formule în vederea reglementării problemelor litigioase. Alţii fac însă tot posibilul pentru ca să împiedice obţinerea unor rezultate pozitive la tratativele care încep mîine. In legătură cu aceasta, ziarul „New York Post" aprecia „glasurile răguşite ale unor conducători militari din S.U.A." ca o „primejdie pentru speranţele de pace ale omenirii". Cu puţin timp în urmă, acelaşi ziar scria că „rezolvarea poate fi găsită numai pe calea tratativelor politice ferme şi duse cu răbdare. Pentru a duce cu succes aceste tratative, trebuie să propunem ceva original... Trebuie să mobilizăm nu forţa armată a ţării ci creerul ei".

După cum se vede, uneltirile adversarilor destinderii internaţionale întîmpină o rezistenţă crescîndă din partea forţelor interesate în reglementarea problemelor litigioase. Aceste forţe pot sili — şi istoria ultimilor ani a confirmat pe deplin aceasta — pe cei ce nu vor să ţină seama de situaţia reală, de raportul de forţe existent pe plan mondial, să dea înapoi.

Popoarele aşteaptă din partea conferinţei de la Geneva o abordare raţională a problemelor litigioase. Reprezentanţii puterilor occidentale trebuie să ştie că popoarele vor judeca aspru orice încercare de tergiversare a tratativelor, orice încercări de a compromite această conferinţă cu scopul de a reduce şansele convocării întrunirii la nivel înalt.

Problemele care se vor discuta la Geneva, Tratatul de pace şi problema Berlinului occidental, constituie în momentul de faţă principala preocupare a popoarelor. Ţara noastră care a avut în citeva rînduri de suferit de pe urma agresivităţii militarismului german, este vital interesată în crearea acelor condiţii care să ducă la lichidarea focarelor de război din Europa. Iată de ce guvernul ţării noastre a subliniat în diferite documente că sprijină cu hotărîre propunerile sovietice privind încheierea Tratatului de pace cu Germania şi lichidarea situaţiei primejdioase din Berlinul occidental. Poporul romîn, laolaltă cu toate celelalte popoare iubitoare de pace, va urmări de aceea cu atenţie desfăşurarea conferinţei. Poporul nostru doreşte succes conferinţei de la Geneva, îi doreşte să justifice încrederea popoarelor, îi doreşte să pregătească întrunirea neîntîrziată a şefilor de guverne.

Fete de la Fălticeni

(Urmare din pag. 1-a)

m-am calificat. Acuma, uite, să spun drept, pentru nimica-n lume n-aş mai vrea să fiu funcţionară... Şi să ştii, şi-o soră de-a mea tot la fabrică lucrează...

Am mai aflat că Lucia Burlă munceşte şi în brigada artistică de agitaţie a fabricii cu care face şi turnee. *„Duminica trecută* — îmi zicea — *am fost la Bogdăneşti şi la Fîntîna Mare. Dar acuma avem ceva emoţii; dăm un spectacol la Casa raională de cultură..."*

Pe cea de-a treia fată, pe Elena Antohi, am cunoscut-o după lucru, în tovărăşia prietenei ei Aritina Maftei şi a Elenei Nicolae. Elena Antohi şi ea blondă, are privirea bună şi blîndă, cu un surîs fin şi plin de graţie. E îmbrăcată cu o haină de ploaie roşie, după ultima modă, cu un fişiu de mătase la gît şi îngrijit pieptănată. Intr-o plasă subţire de material plastic poartă citeva cărţi şi caiete. Aflu, din vorbă în vorbă, că-i de loc din Drăceni, comună din preajma Fălticenilor, unul din şapte copii ai unui muncitor la o fabrică de cherestea. La filatură lucrează de-un an şi şase luni şi-i mulţumită: şi de muncă şi de cîştig şi de perspective. De altfel ce altă mai bună dovadă ar fi decît că nu de mult a adus la fabrică şi pe una din surorile sale care acum se califică. O întreb ce citeşte, cum îşi împarte timpul. Surîde blînd şi-mi răspunde:

— *Nu prea am ce împărţi că, vedeţi, îmi iau mult timp pregătirile pentru examene.*

— Şi ce examene pregăteşti?

— *De admitere la facultate... Am posibilitate să le dau şi tare aş vrea să reuşesc.*

Fete de la Fălticeni dintr-o fabrică; fiecare cu gîndul ei, cu firea ei, cu năzuinţele ei. Fete care au zvîrlit cît colo influentele unui fel de a gîndi înapoiat, nedemn şi jignitor. Au păşit în fabrică şi-au biruit.

— Cum muncesc fetele? îl întreb pe inginerul Nicorici.

— *Admirabil! Şi nu exagerez de loc. Sînt un model de conştiinciozitate.*

La aceeaşi întrebare maistrul Vasile Aprodu, de la secţia de tors umed, la fel îmi răspunde. Şi adaugă: *„Nu numai că lucrează bine, dar ajută şi pe altele să se califice. Roman Elena, bunăoară, de Elena Antohi a fost ajutată".*

Munca lor în fabrică, purtarea lor, au imprimat o atitudine faţă de care repede s-a dat bătută, clevetirea unor înapoiaţi. După pilda fetelor care au intrat la fabrică cu şcoala medie isprăvită şi altele au început să învete. *„Hotărîrea guvernului şi partidului ne-a creat în această privinţă condiţii nespus de bune,* — spunea una dintre ele — *condiţii care te însufleţesc şi te îndeamnă să nu laşi cartea din mînă".* Aşa se face că Mitocaru Silvia pregăteşte examene de clasa X-a, Titianu Olga pentru a XI-a, Popa Profira la fel. Şi ca ele alte zeci de fete.

Despre biruinţa din afara şcolii, biruinţă împotriva mentalităţii putrede, mic burgheze, mi-a spus un cuvînt şeful serviciului personal, tovarăşul Sebastian Fălticeanu, fost lucrător la căile ferate, la Paşcani, om cu părul alb şi multă experienţă în munca cu oamenii.

— *Cînd au venit primele fete cu şcoală a fost oarecare uimire. Apoi au venit mai multe, peste patruzeci. De-atunci a trecut mai bine de un an. Şi astăzi aproape zilnic am cite o cerere nouă de angajare. Asta înseamnă o fabrică, o fabrică mare într-un oraş ca Fălticenii... Schimbă şi viaţa şi felul de a gîndi al oamenilor.*

Ulterior am aflat de interesul băieţilor din Fălticeni pentru cea de a doua mare întreprindere din oraş: combinatul de prelucrare a lemnului „A cincea aniversare a R.P.R." Şi cele două întreprinderi mi-au părut atunci asemeni plămînilor sănătoşi prin care respiră organismul unui oraş bătrîn care întinereşte. Al unui oraş în care, prin luptă, piere ce-i vechi şi înapoiat în viaţa de toată ziua şi în felul de-a gîndi al oamenilor. Şi în asta din urmă privinţă, mănunchiul de fete era stegar al noii concepţii despre viaţă: cea care triumfă!

VIRGIL DANCIULESCU

CRONICA FILMULUI

„MINGEA"

Căile intelectualităţii către înţelegerea revoluţionară a dezvoltării societăţii, către condamnarea societăţii burgheze cu întreg cortegiul ei de exploatare şi umilinţe, către lupta revoluţionară deschisă, împotriva acestei societăţi, au fost zugrăvite de nenumărate ori cu multiplele şi variatele lor aspecte în literatură, în teatru, în cinematograf. Şi dacă ar fi să amintim în această direcţie numai cărţile şi piesele lui Gorki sau de „Calvarul" lui Alexei Tolstoi, nu am spune desigur tot dar am vorbi de cele mai reprezentative capodopere pe această temă. Şi dacă am aminti că cinematografia socialistă a prezentat în faţa spectatorilor zeci de filme avînd ca erou principal pe intelectual şi ca temă şi conflict drumul său spre revoluţie, n-am face decît să adăugăm un argument faptic în plus, atîtor altora care pledează pentru importanţa temei pe care şi-au propus-o realizatorii filmului „Mingea".

Este în general cunoscută acuitatea problemei intelectualului „cerşetor în haine negre" în ţările înrobite capitalului şi situaţia de azi a învăţătorimii italiene sau a studenţimii franceze, vorbeşte prin statistici destul de limpezi despre aceasta. Dar nu e nevoie să mergem atît de departe în spaţiu ci ajunge să ne întoarcem cu numai un deceniu şi jumătate sau două în urmă, în vremea regimurilor de tristă amintire din ţara noastră, pentru a ne reaminti că şomajul intelectual, mizeria neagră a cerşetorilor cu diplomă se întindea ca o plagă cu efecte mortale printre cei meniţi să aducă şi să răspîndească lumina ştiinţei şi a culturii. Conform unei statistici parţiale întocmită în 1933, doar 5 la sută dintre profesori ocupau posturi stabile, 63 la sută posturi întîmplătoare, iar 32 la sută erau şomeri. Laconică statistică şi cumplită situaţie mai ales dacă luînd mărturie scrierile vremii ne reamintim că cei 5 la sută profesori cu posturi stabile şi cei 63 la sută cu posturi întîmplătoare nu primeau salariile cu lunile — situaţia aceasta ajungînd uneori de o asemenea evidenţă încît nu odată ministrul Instrucţiunii a fost „de ochii lumii" ţinta unor interpelări parlamentare. Aşadar, scenariul scris de Francisc Munteanu în colaborare cu Sinişa Ivetici şi Andrei Blaier, are ca primă şi indiscutabilă calitate contingenţa sau mai corect inspiraţia sa directă din trista realitate a trecutului. Această realitate scoate puternic în evidenţă numai prin simpla ei enunţare artistică situaţia de astăzi a intelectualităţii, căreia partidul nostru i-a creat condiţii de trai şi de muncă nici măcar visate odinioară. Pornind deci de la situaţia generală şi de fapt a intelectualităţii romîne în cel de al patrulea deceniu al secolului nostru, autorii scenariului au prezentat cazul particular al unui profesor, rămas şomer dintr-o cauză ce nu reiese tocmai limpede din înlănţuirea evenimentelor — în orice caz, un profesor care se zbate cu o zădărnicie impresionantă prin ea însăşi, să găsească ceva de lucru, ceva care să-i permită asigurarea vieţii zilnice lui şi copilului său infirm. Scenariştii s-au străduit să ne arate modul în care profesorul apolitic şi singuratec de la început, ajunge la conştiinţa necesităţii luptei sociale, la conştiinţa că el nu este un „caz" ci o victimă ca atîtea altele a nedreptei orînduiri în care trăieşte şi că singura soluţie pentru el ca şi pentru alţii este lupta. Temerară încercare a scenariştilor, într-un cadru restrîns, îngust, de „caz", într-un cadru care nu tinde spre generalizare ci spre singularizare, care nu creează premizele luptei, ci doar acelea ale mizeriei fără ieşire. Căci zugrăvind cazul eroului lor, acesta invită la compasiune din partea spectatorului, la lacrimi chiar, atunci cînd este vorba de copil şi de zbaterea în gol a tatălui pentru procurarea celor 60 lei necesari cumpărării mingii. Această continuă zbatere în gol pe care insistă scenariul şi regia are dezavantajul de a-l rupe pe profesor de lumea înconjurătoare, de a-l face surd şi orb la ceea ce se petrece în lumea în care trăieşte. In afară de un foarte pitoresc du-te-vino pe stradă, în birt etc., lumea aceasta nu-i oferă nimic demn de văzut întru lămurirea propriei sale situaţii, în cursul acelor săptămîni şi luni de foame şi de peregrinări în căutare de lucru. Chiar şi Chiriţă, muncitorul, care încearcă să-l lămurească pe profesor asupra necesităţii luptei sociale, are doar nişte apariţii episodice şi neconvingătoare, deoarece lămurirea aceasta este mai mult teoretică decît practică, nelegată strîns de situaţia profesorului.

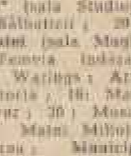
Este greu să faci dintr-o istorioară tristă şi puţin sentimentală chiar plină de dramatism cum este aceasta din „Mingea", un film în care să arăţi destul de convingător şi argumentat drumul intelectualităţii romîne spre condamnarea orînduirii capitaliste, spre lupta împotriva ei, spre revoluţie. Şi nu este greu în sine, dar este greu atunci cînd ca în cazul de faţă, dînd istorioarei valoare de simbol n-o ancorezi de la bun început în tabloul social al vremii, nu susţii cazul particular cu un fundal social general. Or, scenariştii şi regizorii (Sinişa Ivetici şi Andrei Blaier) au făcut filmul neţinînd seama de acel uriaş procent de şomaj şi mizerie intelectuală de care vorbeam la începutul acestui articol, neţinînd seama de întregul tablou al societăţii acelui neuitat şi combativ an 1933, neţinînd seama de realitatea că intelectualii de tipul eroului lor, ajungeau atunci la conştiinţa luptei cioc-nindu-se de mizeria generală a maselor pe care o descopereau în căutare de lucru şi făcînd chiar muncă necalificată, iar nu în manifestaţii şi în ciocniri întîmplătoare şi nesemnificative ca aceea a „răutăţii" excrocilor care-l pun pe profesor să plătească din banii obţinuţi cu greu din vînzarea singurei lui haine consumaţia lor. Pentru povestea tristă a tatălui incapabil să-i dăruiască fiului său o simplă minge, poveste valabilă şi demascatoare, filmul este prea lung, pentru adîncirea drumului profesorului către înţelegerea evenimentelor sociale, pentru argumentarea drumului său spre luptă, el este prea scurt, am spune chiar că prea de suprafaţă. Aş vrea să subliniez că nu cred că realizatorii filmului au greşit, dar ei s-au lăsat prea mult furaţi de povestea mingii, au judecat ca să spunem aşa mai mult cu inima decît cu capul şi au pierdut astfel din vedere lucruri esenţiale pentru demonstraţia tezei lor. Ei au mers prea mult pe suprafaţa lucrurilor şi a evenimentelor adresîndu-se sentimentelor şi nu raţiunii spectatorilor, ceea ce nu este rău, dar în nici un caz nu este suficient, astăzi cînd cerem filmelor noastre să facă spectatorul să gîndească şi nu numai să lăcrimeze.

Dacă acesta este scenariul, filmul îi împărtăşeşte atît calităţile cît şi lipsurile, avînd în plus avantajul de a dispune de un mănunchi de interpreţi bine aleşi, în măsură să dea viaţă şi chiar multă viaţă eroilor săi. Am apreciat astfel în regia filmului modul în care este rezolvată goana zadarnică şi disperată în căutare de meditaţii întîi şi apoi în căutare de bani pentru mingea profesorului ca şi scenele cu covorul din curtea şi casa directorului dar n-am putut aprecia filmările suprapuse, prea multe şi obositoare. Am apreciat şi credem că aceasta merită o menţiune deosebită, scena manifestaţiei dar nu putem fi de acord în nici un fel cu modul pasiv în care arestaţii suportă bătaia la Siguranţă, răbdînd palmele comisarului, fără ca un muşchi măcar să se clintească pe faţa lor, după cum nu putem fi de acord (dar aceasta este se pare o deficienţă a scenariului) cu faptul că manifestanţii trec nepăsători pe lîngă duba poliţiei, părînd a nici nu băga de seamă că tovarăşii lor sînt arestaţi. Am apreciat, în sfîrşit, felul în care regia a ştiut să rezolve scenele copilului profesorului precum şi dragostea, răbdarea şi rezultatele surprinzătoare obţinute în munca cu micul interpret Ioan Bodeanu, care este de autenticitate cuceritoare, reuşind nu o dată prin simplitatea sa copilărească să aducă lacrimi în ochii spectatorului. In Lazăr Vrabie, cunoscut şi talentat actor de teatru, cinematografia noastră şi-a găsit un nou şi valoros interpret de film, de o mare expresivitate şi forţă interioară. Păcat numai că sonorizarea filmelor noastre egalizează încă vocile şi uniformizează nuanţele, astfel încît vocea directorului seamănă cu aceea a muncitorului Chiriţă şi a acestuia cu aceea a profesorului. In Chiriţă, Andrei Codarcea a făcut tot ce i-a stat în putinţă dintr-un rol sărac şi liniar. O nedumerire: n-am înţeles exact ce anume reprezenta personajul interpretat în film de Lucia Mara-Dabija, dacă reprezintă ceva, de ce dispare fără nici un fel de explicaţii şi dacă nu reprezintă, de ce apare fără explicaţii.

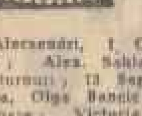
Am vrea să adăugăm ceva — fără îndoială că un efort de adîncire ar fi putut face din „Mingea" un film valoros. Efortul nu a existat, în schimb filmul există şi are calităţi — ceea ce este în orice caz o promisiune pentru viitor.

MARIANA PÎRVULESCU

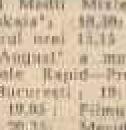
MEMENTO

Teatrul de Operă şi Balet al R.P.R. 11: Cin Cin-san; 19,30: Dama de pică; **Naţional „I. L. Caragiale"** (sala Comedia) 10: Hangiţa; 15: Bădăranii; 20: In Valea Cucului; **Naţional „I. L. Caragiale"** (sala Studio) 10,30: Matineu literar; 15: Băluţoii; 20: Arborele genealogic; **Armatei** (sala Magheru) 10: Despot Vodă; 16: Femeia îndărătnică; 20: Opriţi-l pe Dick Watings; **Armatei** (sala Uranus) 10: Căsătoria; 16: Marea aventură a lui Tom Sawyer; 20: Musafirii nepoftiţi; **Municipal** (sala Matei Millo) 10: Sfînta Ioana; 20: Pădurea; **Municipal** (sala Filimon Sîrbu) 10: Tache, Ianke şi Cadîr; 20: Moartea unui comis voiajor; **Tineretului** 10: David Copperfield; 15: Tînăra Gardă; 20: Britanicus; **„C. Nottara"** (sala din str. C-tin Millo) 10: La telefon Taimîrul; 15: Nota zero la purtare; 20: Ferestre deschise; **„C. Nottara"** (sala Libertatea) 10: Gîlcevile din Chioggia; 16: Filomena Marturano; 20: Nora; **Muncitoresc C.F.R.** 10: Năzdrăvania lampionarilor; 15,30: Războiul lui Bogdan; **Opereta** 10,30: Văduva veselă; 19,30: Plutaşul de pe Bistriţa; **Ansamblul C.C.S.** 20: Te cîntăm, te slăvim libertate; **Teatrul de Stat Oradea** — secţia maghiară (sala Teatrului Evreiesc de Stat) 19,30: Nunta mare; **Ţăndărică** (sala Orient) 11: Albă ca Zăpada; 20,30: Mîna cu 5 degete; **Ţăndărică** (sala Academiei) 11: O călătorie prin ţări minunate; 18,30: Umor pe sfori; **„C. Tănase"** (sala Savoy) 11 şi 20: Pe aripile revistei; **„C. Tănase"** (sala Victoria) 20: Bucureşti 500; **O.S.T.A.** (sala Dalles) 16 şi 20: Concert de muzică uşoară şi de jaz la orga electronică — Ola Cermak (R. Cehoslovacă); **Circul de Stat** 16,30 şi 20,30: Selecţiuni de circ.

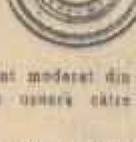

Patria, Bucureşti, Infrăţirea între popoare, Miorita: Ivan cel Groaznic (seria II); **Republica, Elena Pavel**: Cei 44; **1 Mai, Gh. Doja**: Amigo; **Magheru, Lumina**: Sergentul ghimion; **V. Alecsandri, I. C. Frimu**: Grădinarul spaniol; **Alex. Sahia, G. Coşbuc**: Steagul pe turnuri; **13 Septembrie**: Comicos; **Munca, Olga Bancic**: filmul Generaţia aviatorilor; **Victoria**: Marea bătălie; **8 Martie, 23 August**: filmul Capcana lupilor; **G. Bacovia**: filmul Idiotul; **Timpuri Noi**: In calea Ignatiei, Filmul (?) De la Wismar la Sassnitz, Circul, Tedi Mormăilă, Ştiinţa şi tehnica 21; **Tineretului**: Moiba; **Alex. Popov**: Concursul Ceaikovski, În regiunea nopţilor polare, Toamna în oraşul veşnicei primăveri; **Griviţa**: filmul Zmeul de la capătul lumii; **Libertăţii, V. Roaită**: De partea cealaltă; **Cultural, B. Delavrancea, 30 Decembrie**: Mingea; **8 Mai, Aurel Vlaicu**: In întîmpinarea fericirii; **Ilie Pintilie**: filmul D-ale carnavalului; **Maxim Gorki**: Raza; **Unirea, M. Eminescu**: Ajo?...Aţi greşit numărul!; **Volga**: Nazria; **Const. David**: filmul Cel greşite; **T. Vladimirescu**: Un nou număr de atracţie; **Flacăra, Drumul Serii**: Intre noi păzinţii; **Arta**: Oraşul liber; **16 Februarie**: filmul Dezertorul; **Donca Simo**: Tatăl meu actorul; **Popular**: O cursă obişnuită; **N. Bălcescu**: Misiune specială; **Clubul C.F.R. „Griviţa Roşie", Central**: Ivan cel Groaznic (seria I).

9: Teatru pentru copii şi tineret: „Povestea despre dreptate". Dramatizare după poemul „Zoia" de Margarita Aligher. Interpretează un grup de elevi şi eleve a Şcolii Medii Mixte nr. 10 „Zoia Kosmodemianskaia"; 18,30: **Emisiune** pentru sate; In jurul orei 13,15 transmisie de la stadionul „23 August" a meciurilor de fotbal dintre echipele Rapid—Progresul şi C.C.A.—Dinamo Bucureşti; 19: Informaţiile după amiază; 19,05: Filmul artistic „Capcana lupilor"; 20,35: „Meridiane" — emisiune muzicală de Elly Roman şi Ştefan Tita. Interpretează o formaţie muzicală condusă de compozitor. Solişti: Mircea Nemeş, Simone Cerasim, Liliana Tomescu, Constanţa Cîmpeanu, George Bunea, Gigi Marga, Colea Răutu şi Ion Lucian; 21,15: Jurnalul televiziunii; 21,35: „Doi căpitani" de B. Lakovski. Interpretează un colectiv al Teatrului Armatei; 22,10: Ultimele ştiri şi rezultatele sportive.

Luni: 19: Spicuiri din programul săptămînii; 19,03: Informaţiile după amiază; 19,08: Emisiune de ştiinţă şi tehnică pentru pionieri şi şcolari: „Povestea fierului"; 19,25: Filmul de desene animate „Bătrînul şi cocorii"; 19,35: Jurnalul televiziunii; 19,55: „Napoli, oraşul milionarilor" de Eduardo de Filippo. Interpretează un colectiv al Teatrului Muncitoresc C.F.R. In pauze: Actualitatea în imagini şi ultimele ştiri.

Institutul Meteorologic Central anunţă pentru zilele de 11, 12 şi 13 mai următorul timp probabil:

In Bucureşti: Vreme călduroasă la început apoi în curs de răcire uşoară. Cerul variabil mai mult noros. Izolat ploaie. Vînt moderat din vest. Temperatura în scădere uşoară către sfîrşitul intervalului.

In ţară: In prima parte a intervalului vremea se va menţine călduroasă apoi se va răci uşor. Cerul se va acoperi parţial începînd din vest şi sud-vestul ţării. Ploi temporare. Vînt moderat din sectorul vestic. Temperatura la început staţionară apoi în scădere uşoară. Minimele vor fi cuprinse între 8 şi 12 grade, iar maximele între 18 şi 22 grade.

Omagiu eroilor

Solemnitățile de la Monumentul Eroilor Patriei și Monumentul Eroilor Sovietici din Capitală

Sînt 14 ani de atunci. De la un capăt la altul al lumii, străbătînd continentele și oceanele, rostit în zeci și zeci de limbi, un cuvînt de bucurie a răsunat din milioane de piepturi: Victorie! Încolțită în birlogul ei, fiara fascistă care făcuse atîta rău omenirii, fusese răpusă. Deasupra clădirii Reichstagului fluturа glorios drapelul al Uniunii Sovietice.

De 14 ani, alături de toate popoarele lumii, poporul romîn sărbătorește la 9 mai Ziua Victoriei.

Populația Capitalei a cinstit ieri memoria eroilor romîni și sovietici care și-au dat viața pentru ca fascismul, cel mai înverșunat dușman al vieții și libertății popoarelor, să fie înfrînt. În frumoasa piață din fața Monumentului Eroilor Patriei, ale cărei multicolore straie naturale dăruite din plin de primăvară s-au îmbogățit cu roșul și tricolorul drapelelor, s-au adunat din primele ore ale dimineții mii de oameni ai muncii. În dreapta și în stînga monumentului, alături de ostași, fac de strajă pionieri. Stau nemișcați, cu obrajii îmbujorați de emoție, pătrunși de marea cinste ce li s-a încredințat. La intrarea în piață, cu brațele încărcate cu flori, sute de pionieri și școlari au venit și ei să aducă un pios omagiu celor care și-au adus din plin contribuția de sînge la victoria Uniunii Sovietice și a coaliției antihitleriste asupra odiosului militarism german. Purtînd coroane de flori, sosesc în piață reprezentanți ai întreprinderilor și instituțiilor din Capitală, muncitori, ingineri, tehnicieni. Cu pieptul plin de decorații, generali și alți ofițeri superiori ai forțelor noastre armate, participanți la luptele de pe teritoriul Ungariei și Cehoslovaciei, lupte în care ostașii romîni s-au înscris pagini de glorie, sînt și ei de față la această adunare solemnă.

O oră mai tîrziu, o solemnitate impresionantă a avut loc și în fața Monumentului Eroilor Sovietici din Piața Victoriei. Ca și la Monumentul Eroilor Patriei, numeroși cetățeni ai Capitalei au venit să aducă prinosul lor de recunoștință în veci nemuritoarelor ostași sovietici care au udat din belșug cu sîngele lor pămîntul țării noastre, izgonind armatele fasciste cotropitoare.

Nu, niciodată nu vor uita locuitorii Bucureștiului, pe ostașii gloriosaei armate sovietice pe care în acel zbuciumat și fericit august 1944 i-au întîmpinat cu ovații și flori. Niciodată nu vor uita soldații și ofițerii romîni, dintre care unii sînt de față la această solemnitatea, frăția de arme cu vitejii ostași sovietici în luptele grele pe care le-au dus cot la cot pentru eliberarea întregului teritoriu al țării, continuînd împreună lupta pentru eliberarea Ungariei și Cehoslovaciei. Iar micuții pionieri, precum și copiii de o schioapă de la un cămin de zi veniți cu flori în fața monumentului, știu de pe acum că Armata Sovietică este straja de nebiruit a păcii în lume.

★

La solemnități au luat parte tovarășii: general de armată Emil Bodnăraș și Petre Borilă, vicepreședinți ai Consiliului de Miniștri, general colonel Leontin Sălăjan, ministrul Forțelor Armate, Gheorghe Stoica, secretarul Prezidiului Marii Adunări Naționale, Avram Bunaciu, Ion Cozma, Gheorghe Diaconescu, Carol Loncear, Gh. Gaston Marin, Alexandru Sencovici, Mihai Suder, Aurel Vijoli, membri ai guvernului; Alexa Augustin, Constanța Crăciun, Florian Dănălache, Petre Drăgoescu, Elena Lascu Iordăchescu, Mihai Mujic, Ilie Murgulescu, Paul Niculescu-Mizil, Ion Pas, Ghizela Vass, membri ai C.C. al P.M.R.; Mihai Gh. Bujor, Petre Constantinescu-Iași, Filip Geltz, N. Gh. Lupu, R. Zăroni, membri ai Prezidiului Marii Adunări Naționale; generali, locotenenți Floca Arhip și general-maior Mihai Burcă, adjuncți ai ministrului Forțelor Armate, Al. Lăzăreanu, adjunct al ministrului Afacerilor Externe, foști comandanți de mari unități pe frontul antihitlerist; generalii de armată în rezervă V. Atanasiu și C. Vasiliu-Rășcanu, general colonel în rezervă C. Ionescu, generalii locotenenți în rezervă I. Cretulescu, D. Dămăceanu și Radu Rusescu; academicieni, conducători ai unor instituții centrale, departamente și organizații obștești, reprezentanți ai Comitetului Orășenesc București al P.M.R., ai Comitetului executiv al Sfatului Popular al Capitalei, delegați ai oamenilor muncii din marile întreprinderi din București, generali activi și de rezervă și ofițeri ai Forțelor noastre Armate, oameni de artă și cultură.

Au asistat ambasadorii: Stoian Pavlov — R. P. Bulgaria, A. A. Epișev — Uniunea Sovietică, Ivan Rohal Ilkiv — R. Cehoslovacă, Ferenc Keleti — R. P. Ungară, Antonios Poumpouras — Grecia, Celal Tevfik Karasapan — Turcia, Kim Ben Dik — R. P. D. Coreeană, Janusz Zambrowicz — R. P. Polonă, Feance Hocevar — R.P.F. Iugoslavia, Hasan Alimerko — R. P. Albania, Farid Chehlaoui — Republica Arabă Unită, Wilhelm Bick — R. D. Germană; miniștrii Francesco Lo Faro — Italia, Pierre-François Brugger — Elveția, Ernesto Piaggio — Argentina, Robert D. J. Scott Fox — Marea Britanie; însărcinații cu afaceri: Jean Leroy — Belgia, Franz Herbatschek — Austria; însărcinații cu afaceri ad-interim: Matti Pyykko — Finlanda, Nguyen Minh Ohuong — R. D. Vietnam, Jean du Boisberranger — Franța, Van Lu-min — R. P. Chineză, Emory C. Swank — S.U.A.; Karl Frederik Hasle — Danemarca; general major I. P. Juravliov, atașat militar, naval și al aerului al Uniunii Sovietice, colonel Milostav Hoppe, atașat militar al R. Cehoslovace, Grp. Cpt. James W. Appleton, atașat al aerului al Marii Britanii, colonel Lajos Solt, atașat militar al R. P. Ungare, colonel William F. Northam, atașat militar al S.U.A., colonel Adam Lewko, atașat militar, naval și al aerului al R. P. Polone; locotenent colonel Mei Iun-si, atașat militar al R. P. Chineze, locotenent colonel L. L'Helgouach, atașat militar al Franței, locotenent colonel Edo Bohino, atașat militar și al aerului al R. P. F. Iugoslavia, locotenent colonel Nusret Erdem, atașat al aerului al Turciei, locotenent colonel O'Wighton D. Simpson, atașat al aerului al S.U.A., maior Fahrettin Turakan, atașat adjunct al aerului al Turciei, maior Heinz Huhn, atașat militar al R. D. Germane.

Au luat de asemenea parte membrii delegațiilor sindicale de peste hotare care au participat la sărbătorirea zilei de 1 Mai în țara noastră.

Au fost intonate imnurile de stat ale R. P. Romîne și U.R.S.S.

La Monumentul Eroilor Patriei și la Monumentul Eroilor Sovietici au fost depuse coroane de flori din partea C.C. al P.M.R. și Consiliului de Miniștri, Prezidiului Marii Adunări Naționale, corpului diplomatic, Ministerului Forțelor Armate, Consiliului Central al Sindicatelor, C.C. al U.T.M, Comitetului orășenesc București al P.M.R. și Statului Popular al Capitalei, Consiliului național al femeilor, Academiei R. P. Romîne, Consiliului general A.R.L.U.S., Comitetului național pentru apărarea păcii, delegațiilor sindicale de peste hotare care au participat la sărbătorirea zilei de 1 Mai, uzinelor „23 August", „Mao Tze-dun", „Tudor Vladimirescu", „Semănătoarea", complexului C.F.R. „Grivița Roșie", fabricii de confecții „Gh. Gheorghiu-Dej" și a altor întreprinderi din Capitală.

Elevi și pionieri au depus jerbe de flori.

Participanții la solemnități au primit apoi defilările companiilor de onoare.

★

În Capitală și în numeroase alte orașe din țară au continuat să aibă loc simbătă manifestări cu prilejul Zilei Independenței de stat a României și a victoriei asupra fascismului german.

La prima oră de curs, în facultățile și școlile din Capitală, cadrele didactice au vorbit studenților și elevilor despre importanța acestei zile. Studenții și elevi au păstrat un moment de reculegere în amintirea celor care s-au jertfit pentru eliberarea țării noastre și pentru înfrîngerea fascismului german.

În numeroase alte orașe din țară, la mormintele eroilor sovietici și romîni căzuți în lupta împotriva fascismului s-au depus simbătă, coroane și jerbe de flori.

(Agerpres)

La cimitirele eroilor romîni și sovietici

Simbătă dimineața, cu prilejul Zilei victoriei asupra fascismului german, la cimitirul eroilor romîni de la Ghencea și la cimitirele eroilor sovietici din comunele Herăstrău și Jilava a avut loc solemnitatea depunerii coroanelor de flori pe mormintele ostașilor romîni și sovietici care s-au jertfit pentru eliberarea Romîniei.

Au participat generali și ofițeri ai Forțelor noastre Armate, reprezentanți ai unor ministere și organizații economice centrale, ai comitetelor de partid și sfaturilor populare raionale, delegații ale oamenilor muncii din Capitală.

Companii de onoare cu muzică și drapel au dat onorul.

Au fost intonate imnurile de stat ale R. P. Romîne și U.R.S.S.

Au fost depuse coroane de flori din partea Ministerului Forțelor Armate ale R. P. Romîne, Ministerului Afacerilor Interne, precum și din partea altor ministere, sfaturi populare, întreprinderi și instituții centrale din Capitală. De asemenea, au depus jerbe și buchete de flori numeroși oameni ai muncii, elevi și pionieri.

Militari ai Forțelor noastre Armate și pionieri au făcut gărzi de onoare.

Oamenii muncii care au depus coroane și buchete de flori au păstrat un moment de reculegere, aducînd un omagiu celor care s-au jertfit pentru eliberarea patriei noastre.

(Agerpres).

La cimitirul militarilor britanici

Simbătă la amiază, cu prilejul Zilei victoriei împotriva fascismului german, a avut loc solemnitatea depunerii de coroane la Cimitirul militarilor britanici căzuți pe teritoriul Romîniei în lupta împotriva fascismului.

La solemnitate au participat tovarășii general de armată Emil Bodnăraș și Petre Borilă, vicepreședinți ai Consiliului de Miniștri, general colonel Leontin Sălăjan, ministrul Forțelor Armate al R. P. Romîne, Gh. Stoica, secretarul Prezidiului Marii Adunări Naționale, Petre Drăgoescu, vicepreședinte al Marii Adunări Naționale, membri ai Prezidiului Marii Adunări Naționale, miniștri, conducători ai unor instituții centrale, departamente și organizații obștești, academicieni, generali în rezervă, foști comandanți de mari unități pe frontul antihitlerist, generali și ofițeri, reprezentanți ai comitetelor executive ale sfaturilor populare ale Capitalei și al regiunii București, oameni de cultură și artă, numeroși țărani muncitori din satele învecinate.

Au fost de față Robert Scott Fox, trimis extraordinar și ministru plenipotențiar al Marii Britanii la București, șefi ai misiunilor diplomatice acreditați la București și alți membri ai corpului diplomatic.

În fața Cimitirului militar britanic era aliniată o companie de onoare. Fanfara a intonat imnurile de stat ale R. P. Romîne și Marii Britanii.

Au fost depuse coroane din partea Consiliului de Miniștri al R. P. Romîne, Prezidiului Marii Adunări Naționale, corpului diplomatic, Ministerului Forțelor Armate, Sfatului popular regional București, Combinatului poligrafic „Casa Scînteii".

Cei prezenți au primit apoi defilarea companiei de onoare.

(Agerpres)

Cocktailul de la Ambasada R. Cehoslovace

Cuvîntarea ambasadorului dr. Ivan Rohal Ilkiv

(Urmare din pag. 1-a)

gres al XXI-lea al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice.

Poporul nostru muncitor este pe deplin conștient că succesele obținute pînă acum în construcția socialismului și minunatele perspective de viitor, le datorează nu numai propriilor sale eforturi, dar și colaborării frățești cu Uniunea Sovietică și celelalte țări democrat-populare.

Constatăm cu mulțumire că la succesele noastre contribuie în importantă măsură și colaborarea tovărășească cu prietena și aliata noastră — Republica Populară Romînă. Această colaborare a fost puternic stimulată de vizita delegației de partid și guvernamentale romîne în Cehoslovacia, în octombrie anul trecut. Documentele semnate la sfîrșitul acestei vizite constituie un nou pas înainte în dezvoltarea relațiilor noastre.

Îngăduiți-mi să ridic paharul pentru succesele și înflorirea Republicii Populare Romîne frățești, în cinstea Comitetului Central al P.M.R. și a Guvernului R. P. Romîne.

Îngăduiți-mi să închin paharul în sănătatea primului secretar al C.C. al P.M.R., tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, a președintelui Consiliului de Miniștri, tovarășul Chivu Stoica, și a președintelui Prezidiului Marii Adunări Naționale a R. P. Romîne, tovarășul Ion Gheorghe Maurer.

Trăiască și înflorească colaborarea dintre R. Cehoslovacă și R. P. Romînă.

Trăiască înțelegerea, prietenia și pacea între toate popoarele.

Cuvîntarea tovarășului Chivu Stoica

(Urmare din pag. 1-a)

Republica Cehoslovacă și Republica Populară Romînă își dau aportul la întărirea continuă a coeziunii și unității lagărului socialist în frunte cu marea Uniune Sovietică, la apărarea păcii în lume.

Popoarele țărilor lagărului socialist ca și întreaga opinie publică mondială năzădăjduiesc că apropiatele tratative de la Geneva vor contribui la încetarea războiului rece promovat de cercurile agresive, la rezolvarea pe cale de tratative a problemelor internaționale litigioase, la promovarea coexistenței pașnice între toate statele fără deosebire de regim social.

Dragi tovarăși și prieteni,

Participînd cu bucurie la marea sărbătoare a poporului prieten cehoslovac, permiteți-mi să urez din toată inima oamenilor muncii din Republica Cehoslovacă, Partidului Comunist din Cehoslovacia, guvernului cehoslovac, noi victorii în lupta pentru dezvoltarea și înflorirea Cehoslovaciei socialiste.

Ridic paharul pentru talentatul și eroicul popor cehoslovac, pentru Partidul Comunist din Cehoslovacia și Comitetul său Central, pentru primul secretar al Comitetului Central al Partidului Comunist din Cehoslovacia și președinte al Republicii Cehoslovace — tovarășul Antonin Novotny, pentru guvernul Republicii Cehoslovace în frunte cu tovarășul Viliam Siroky, pentru continua întărire a prieteniei frățești între poporul romîn și poporul cehoslovac, pentru pace între popoare.

Sărbătorirea Zilei Victoriei la Moscova

MOSCOVA 9 (Agerpres). — TASS transmite: La 8 mai, a avut loc la Moscova o adunare festivă în cinstea celei de-a 14-a aniversări a victoriei asupra Germaniei hitleriste, organizată de Comitetul sovietic al veteranilor de război.

Participanții la adunare, au păstrat un moment de reculegere în amintirea celor care și-au jertfit viața pentru libertatea patriei.

Deschizînd adunarea, mareșalul MERETKOV a subliniat că popoarele țărilor socialiste vor să muncească în liniște, să aducă la îndeplinire mărețele îndrumări ale lui Lenin. Imperialiștii însă se împotrivesc cu încăpățînare politicii pașnice a lagărului socialist, plănuiesc un nou război. El, a declarat mareșalul, trebuie să-și amintească astăzi de soarta hitleriștilor.

A rostit o cuvîntare J. Polowski, conducătorul delegației veteranilor americani, care vizitează Uniunea Sovietică. El a declarat: După călătoria noastră prin țară avem convingerea fermă că, în ciuda deosebirilor dintre sistemele politice ale țărilor noastre, putem trăi în pace și prietenie.

—o—

Solemnități de ziua eliberării în R.D.G.

BERLIN 9 (Agerpres). — A.D.N. transmite: La 8 mai, oamenii muncii din R. D. Germană au sărbătorit cea de-a 14-a aniversare a eliberării poporului german de sub tirania fascistă.

În parcul Treptow din Berlin a avut loc ceremonia depunerii de coroane la Monumentul ostașilor sovietici eliberatori. La ceremonia solemnă au participat W. Ulbricht, prim-secretar al C.C. al P.S.U.G., și alte persoane oficiale.

În fața monumentului a avut loc un miting la care au fost rostite cuvîntări, închinate memoriei ostașilor sovietici.

Au fost depuse de asemenea coroane de flori la monumentele soldaților și ofițerilor sovietici din Pankow și Tiergarten.

Ambasada U.R.S.S. din Berlin a fost vizitată de o delegație a Biroului Politic al C.C. al P.S.U.G., a Prezidiului Consiliului de Miniștri, a Camerei Populare a R. D. Germane, a conducerii centrale a Asociației de prietenie germano-sovietică și a Uniunii Sindicatelor Libere Germane.

—o—

Poporul cehoslovac a sărbătorit a 14-a aniversare a eliberării sale

PRAGA 9 (Agerpres). — Poporul cehoslovac a sărbătorit într-un cadru festiv cea de-a 14-a aniversare a eliberării sale.

La Praga, la 9 mai ora 10 dimineața a avut loc o paradă militară la care au participat A. Novotny, președintele R. Cehoslovace, prim-secretar al C.C. al P.C. din Cehoslovacia, V. Siroky, președintele Consiliului de Miniștri, Zdenek Fierlinger, președintele Adunării Naționale a Cehoslovaciei, membrii și membrii supleanți ai Biroului Politic al C. C. al P. C. din Cehoslovacia, mareșalul Pin Dehuai, șeful delegației militare a R. P. Chineze care se află într-o vizită de bunăvoință în Cehoslovacia, general de armată Leliușenko, de două ori Erou al Uniunii Sovietice, ai cărui tanchiști acum 14 ani au intrat primii în Praga.

În Piața Stalin din Bratislava, principalul oraș al Slovaciei, a avut loc de asemenea o paradă militară.

După paradă, la Praga și în alte orașe și sate ale țării au avut loc festivități, serbări populare, competiții sportive, concerte.

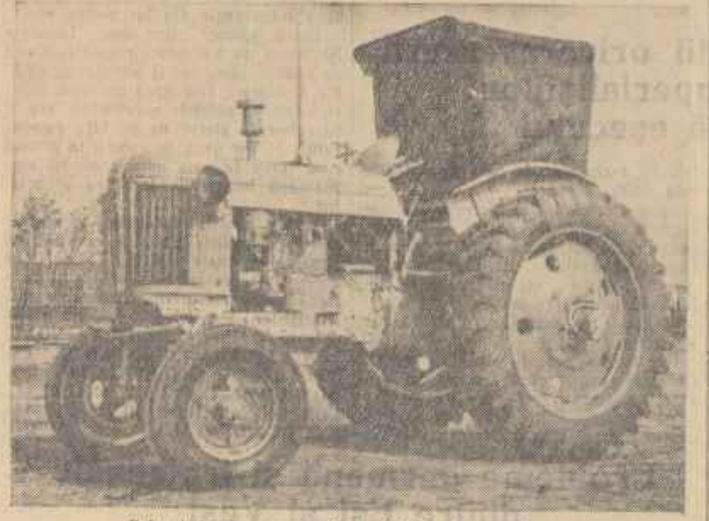
Cooperativizarea agriculturii în R.P.D. Coreeană

Toi Bon Se
ministru adjunct al Agriculturii din R.P.D. Coreeană

Cooperativizarea completă a agriculturii reprezintă unul din succesele importante obținute de poporul coreean pe calea construirii socialismului. Superioritatea demonstrată de gospodăriile agricole colective din țara noastră în etapa experimentală care a avut loc în perioada 1953—1954 a constituit pentru țăranii cu gospodării individuale o dovadă vie că singura cale de dezvoltare spre bună stare este calea cooperativizării satului. În hotărîrea plenarei din noiembrie 1954 a C. C. al Partidului Muncii din Coreea „Cu privire la măsurile de luptă continuă pentru refacerea și dezvoltarea agriculturii", partidul nostru a dat o apreciere pozitivă succeselor obținute în etape experimentale. Cu acest prilej, hotărîrea a trasat sarcini privitoare la extinderea, consolidarea și creșterea dezvoltării gospodăriilor cooperatiste pe calea organizării muncii în cooperativele agricole. În acest fel, mișcarea pentru cooperativizarea agriculturii în țara noastră a trecut la faza dezvoltării în masă.

În etapa organizării experimentale a cooperativelor precum și în etapa dezvoltării ulterioare a cooperativelor (în numai 2—3 ani) cooperativele s-au transformat într-o forță hotărîtoare a producției agricole a țării, cuprinzînd două treimi din totalul gospodăriilor țărănești.

Istoricul Congres al III-lea al Partidului Muncii din Coreea (1956) a făcut bilanțul succeselor obținute în cooperativizarea agriculturii, a trasat sarcini privitoare la extinderea, consolidarea și creșterea dezvoltării gospodăriilor cooperatiste pe calea organizării muncii în cooperativele agricole. În acest fel, mișcarea pentru cooperativizarea agriculturii, Congresul a trasat sarcina de a se consolida cooperativele din punct de vedere politic și economic și de a se desăvîrși în această perioadă cooperativizarea agriculturii țării. Din acest moment, mișcarea pentru cooperativizarea satului în țara noastră a pășit în fază unui nou avînt.

Primul tractor construit în R.P.D. Coreeană

Chiar din primele zile ale cooperativizării agriculturii, partidul și guvernul nostru au acordat cea mai mare atenție nu numai sporirii numărului cooperativelor dar și întăririi lor economico-organizatorice. Această preocupare a asigurat creșterea cantitativă și întărirea calitativă a cooperativelor.

Ca urmare, în numai trei ani (1954—1956) suprafața însămînțată cu orez a fost extinsă cu 13,4 mii tenho (unitate de măsură coreeană = 0,99 ha — N.R.) iar suprafața ferită de inundații a ajuns la 110 mii tenho. În 1957 suprafața ogoarelor irigate a crescut, ajungînd la peste 20.000 tenho, ceea ce a avut drept urmare că în 1958, greutatea specifică a ogoarelor permanent irigate a crescut la 91 la sută față de 55 la sută, în trecut.

În perioada planului de trei ani, recolta de cereale a crescut cu 24 la sută, ceea ce depășea cu 8 la sută nivelul anului 1949. În anii aceștia a fost depășit de asemenea nivelul producției de cartofi, legume, tutun, a crescut șeptelul de vite cornute, porci, cai și oi. În această perioadă cooperativele agricole au obținut în total, la fiecare tenho însămînțat cu cereale, cu 19 la sută mai mult decît gospodăriile individuale.

Ca urmare a avîntului producției agricole, baza economică a cooperativelor agricole s-a consolidat îmbunătățindu-se implicit și nivelul de trai material și cultural al cooperatorilor. Cooperativele noastre, dispun în prezent de o bază economică tehnică, capabilă să le asigure reproducția lărgită și construcția capitală.

Datorită succeselor obținute în industria și agricultura țării noastre, în următorii 2—3 ani va fi desăvîrșită irigația, în 1—2 ani electrificarea, iar în 4—5 ani mecanizarea, ceea ce constituie verigа principală în revoluția tehnică la sate. Recolta globală de cereale va ajunge la 7 milioane tone, astfel încît pe cap de locuitor vor reveni 700 kg. cereale.

Paralel cu aceasta, în țara noastră se va desfășura într-un ritm susținut construcția de case, de așezăminte social-culturale, iar nivelul cunoștințelor teoretice și tehnice al țăranilor va fi cel puțin de nivelul absolvenților școlilor medii. Țăranii noștri vor deveni oameni mai culți și vor ajunge la înălțimi de la care, la orizontul apropiat, se vă întrevadă societatea comunistă.

Ziarele newyorkeze elogiază arta populară românească

NEW YORK 9 (Agerpres). — Ziarele din New York publică în paginile lor știri despre expoziția „ARTA POPULARĂ ÎN ROMÎNIA", deschisă recent în localul Muzeului american de istorie din New York.

„NEW YORK TIMES" din 7 mai, într-un articol intitulat „Arta modernă", arată că „Expoziția românească a transformat un colț al Muzeului american de istorie într-o reeditare strălucită a unor pagini din istoria Romîniei. Avînd standurile aranjate cu mult gust, urmărind să pună în valoare cît mai mult materialul expus, expoziția „Arta populară în Romînia vorbește atît de prezent cît și de trecut".

Ziarul „NEW YORK HERALD TRIBUNE" într-o corespondență publicată cu ocazia prilej, descrie pe larg expoziția. Referindu-se la exponate, ziarul scrie: „Toate sînt bogat decorate, nimic nu este într-o singură culoare, Broderiile dovedind meșteșugul cel mai complicat, pot fi văzute pe costume, fețe de masă și covoare de perete. Costumele sînt cele care trezesc cel mai mult curiozitatea: toate sînt numai motive decorative".

Orchestra simfonică de stat „George Enescu" se bucură de mare succes în R. P. Polonă

VARȘOVIA 9 — Corespondentul AGERPRES transmite: În cadrul schimbului cultural dintre R. P. Romînă și R. P. Polonă de cîteva zile se află la Varșovia Orchestra simfonică a filarmonicii de stat „George Enescu" din București. Primul concert dat la 7 mai în sala Filarmonicii de Stat din Varșovia, care s-a bucurat de o primire călduroasă din partea publicului, este apreciat de cercurile muzicale ca un eveniment cultural deosebit al actualei stagiuni.

Ziarul „ZYCIE WARSZAWY" de vineri într-un articol intitulat „Oaspeți din București — orchestra marilor antiluri" subliniază că publicul polonez cunoaște valoarea orchestrei filarmonice romîne din timpul concertelor date în cadrul „Toamnei varșoviene", de acum doi ani și știe să aprecieze astăzi înaltul ei nivel, ca și admirabila artă interpretativă a maestrului George Georgescu. După ce face un scurt istoric al filarmonicii românești și dă cîteva date biografice din viața și activitatea muzicală a lui George Georgescu, ziarul amintește cuvintele lui Pablo Casals înscrise în cartea de aur a filarmonicii bucureștene: „Romînia — țara muzicii; orchestra filarmonică — culmea muzicalității; George Georgescu — muzica personificată".

SPORT

Azi în campionatul categoriei A de fotbal

Campionatul categoriei A de fotbal continuă azi cu disputarea partidelor din etapa a 17-a care se anunță a fi deosebit de importante în speciel pentru ultima parte a clasamentului, deoarece două din echipele angajate direct în lupta pentru evitarea retrogradării — Știința Timișoara și Farul Constanța — se întîlnesc între ele. Partida are loc la Timișoara. A treia echipă aflată în prezent în această parte a clasamentului, Știința Cluj, are o sarcină dintre cele mai dificile jucînd la Ploești cu Petrolul echipă ce nu a pierdut nici un joc pe teren propriu în actualul campionat.

Etapa de azi a campionatului prezintă un interes sporit și prin faptul că programează derbiul echipelor bucureștene. Partidele se vor desfășura pe stadionul „23 August" după următorul program: ORELE 15,15: Progresul—Rapid; ORELE 17: Dinamo—C.C.A.

În etapa de azi se va mai juca o singură partidă (Dinamo Bacău—Jiul Petroșani, cea de-a VI-a partidă a etapei — Steagul Roșu Orașul Stalin—U.T.A. — fiind amînată deoarece echipa arădeană se află în turneu în R. Cehoslovacă.

„Cursa Păcii"

BRNO. — Cea mai lungă etapă a Cursei Păcii, desfășurată simbătă între orașele Praga și Brno pe o distanță de 225 km. s-a încheiat cu o dublă și remarcabilă victorie a ciclistilor din R. D. Germană: Egon Adler a sosit primul la Brno, iar Gustav Schur a îmbrăcat tricoul galben.

Un mare succes au obținut și ciclistii sovietici, care au trecut în frunte la clasamentului pe țări.

Clasamentul etapei a 7-a: 1. Adler (R.D.G.) 6h 56'41". Cu același timp au fost cronometrați alți 15 concurenți printre care Malehov (U.R.S.S.), Schur (R.D.G.), Bedwell (Anglia), Vostrikov (U.R.S.S.), Kapitonov (U.R.S.S.), I. Vasile (R.P.R.), Haskell (Anglia), Constantin Dumitrescu și Marcel Voinea au sosit după 11'32".

În clasamentul general individual conduce Gustav Schur (R.D.G.) — 31h 13'54", urmat de Adler (R.D.G.) la 1'50", Hrjatov (R.P.B.) la 2'13", Malehov (U.R.S.S.) la 2'21". Primul din echipa R.P.R. este Ion Vasile la 26'59" față de lider.

Pe echipe conduce U.R.S.S. urmată de R.D. Germană și Anglia.

Astăzi se desfășoară etapa a 8-a Brno-Gottwaldov (175 km).

INFORMAȚII

Simbătă la amiază, delegațiile sindicale de peste hotare care au participat la sărbătorirea zilei de 1 Mai, la invitația Consiliului Central al Sindicatelor, au fost primite de tovarășii Gheorghe Apostol, președintele Consiliului Central al Sindicatelor, Mihai Mujic, Ion Dohre, Mihai F. Marin și Nicolae Pascu, secretari ai Consiliului Central al Sindicatelor.

★

Membrii delegației fracțiunii parlamentare a Partidului Social-Democrat din Germania, deputății Marta Schanzenbach, membru în Prezidiul P.S.D.G., Karl Wittrock și Willy Müller, însoțiți de Harry Arnold Schleicher, corespondent al serviciului de presă al P.S.D.G. la Belgrad, oaspeți ai grupului național român al Uniunii interparlamentare, au făcut în cursul zilei de simbătă vizite în Capitală la Ministerul Justiției, Ministerul Agriculturii și Silviculturii, Consiliul Național al femeilor din R. P. Romînă, precum și la fabrica de confecții „Gh. Gheorghiu-Dej" și la spitalul „Emilia Irza".

În după-amiaza aceleiași zile, oaspeții au avut o întîlnire la Marea Adunare Națională cu un grup de deputați.

Seara, grupul național român al Uniunii interparlamentare a oferit o masă în cinstea oaspeților.

Eșecul unor planuri ale S. U. A. față de țările Americii Latine

BUENOS AIRES 9 (Agerpres). — Agențiile de presă anunță că ceremonia semnării declarației comune a conferinței „Comitetul celor 21 de țări" latino-americane și S.U.A. a fost întreruptă, întrerit delegațiile unora din statele participante, printre care: Chile, Mexic, Cuba și Uruguay au refuzat să semneze această declarație.

După cum arată agenția Reuter „aceste țări au afirmat că această conferință nu a reușit să realizeze ceea ce se pretinde în proiectul de declarație comună, obiectivul împotriva declarației, care pretinde că în cursul convorbirilor problemele economice ar fi fost situate pe același plan cu cele politice, sau cele referitoare la securitate". Potrivit agenției „UNITED PRESS", delegația Cubei a arătat că proiectul de declarație exprimă un „optimism excesiv și importun deoarece „popoarele nu trăiesc cu optimism, ci cu pîine și libertate". În urma refuzului unor delegații de a semna declarația comună s-a convocat o ședință secretă la care s-a stabilit că se va da numai un comunicat pentru presă, renunțîndu-se la declarație.

La ce tîrguri internaționale participă țara noastră în acest an

Anul trecut țara noastră a participat cu pavilioane și birouri de informații comerciale la 20 tîrguri internaționale de mostre. În aceeași perioadă au mai fost organizate două mari expoziții romînești în R. P. Chineză. Participînd la aceste importante manifestări economice internaționale, țara noastră a prezentat cca 12.000 produse industriale și agro-alimentare dintre care multe pentru prima oară.

În dorința de a informa pe cititorii noștri despre ce se pregătește în acest an în domeniul participării la tîrgurile internaționale redactorul nostru *Tudor Gheorghiu* s-a adresat tov. *RADU HRISTODORESCU, director al tîrgurilor din Camera de Comerț a R.P. Romîne.*

— Pentru început vă rugăm să ne spuneți la ce tîrguri internaționale va fi prezentă în acest an țara noastră?

— După cum se știe primul tîrg al anului a avut loc la începutul lunii martie la Leipzig unde țara noastră a fost prezentă cu un birou de informații comerciale. În afară de aceasta vom mai participa la alte manifestări asemănătoare. Este vorba în deosebi de tîrgurile internaționale de mostre ce se țin în acest an la Viena, Bagdad, Salonic, Leipzig (ediția de toamnă), și Izmir, unde R.P. Romînă participă cu pavilioane proprii. Ca și în luna martie la Leipzig și în aceste zile la Milano vom avea birouri de informații comerciale la tîrgurile de la Milano, Paris, Poznan și altele.

— La care din aceste tîrguri R.P. Romînă este pentru prima oară reprezentată?

— Pentru întîia oară vom participa la Bagdad, unde după cum se cunoaște s-a încheiat un acord comercial romîno-irakian. La Viena vom fi prezenți după o întrerupere de cinci ani.

— Alte manifestări pe aceeași linie?

— Da. Se va organiza o expoziție economică romînească la Alep în provincia Siria a R.A.U.

— În încheiere citeva cuvinte despre ce va prezenta cu aceste prilejuri țara noastră?

— Ceea ce țara noastră va prezenta la amintitele tîrguri internaționale va permite fără îndoială să fie și mai bine cunoscute atît capacitatea noastră economică cît și posibilitățile de import și export ale țării.

Principalul constă în încheierea Tratatului de pace cu Germania

Convorbirea lui N. S. Hrușciov cu redactorii unor ziare social-democrate din R.F. Germană

MOSCOVA 9 (Agerpres). — TASS transmite textul convorbirii avute de N. S. HRUȘCIOV cu redactorii unor ziare social-democrate din R.F. Germană la 5 mai 1959:

In relațiile dintre țările noastre — a spus N. S. Hrușciov — există probleme de a căror rezolvare depinde sub multe aspecte asigurarea securității în Europa și în întreaga lume.

Social-democrații germani pot avea un mare rol dacă se vor situa pe o poziție justă și vor lua toate măsurile pentru a împiedica repetarea greșelilor fatale pe care le-au săvîrșit social-democrații și germanii în general, în perioada venirii la putere a lui Hitler. Și astăzi intervin unele fenomene destul de alarmante, care amenință cauza păcii.

In actualele condiții orice aventură militară a imperialiștilor este sortită eșecului

Recent am citit declarația lui Adenauer prin care el salută inițiativa lui De Gaulle cu privire la admiterea Spaniei franchiste în N.A.T.O. Din punct de vedere al raportului de forțe, intrarea Spaniei în N.A.T.O. nu poate avea o importanță esențială. Dacă Franco va intra sau nu în N.A.T.O. — nu schimbă lucrurile. Dar acest fapt dovedește că în prezent se urmărește o consolidare a forțelor reacționare. Consolidarea forțelor reacționare este o acțiune periculoasă pentru pace. Dar în prezent situația este alta decît în trecut. **UNIUNEA SOVIETICA, INTREGUL LAGAR SOCIALIST, SINT FOARTE PUTERNICE. Acum raportul de forțe nu este în favoarea țărilor imperialiste și în fiecare an acest raport se schimbă tot mai mult și nu în folosul imperialismului.**

In continuare, N. S. Hrușciov a răspuns la unele întrebări puse de ziariști. Referindu-se la problema germană, N. S. Hrușciov a subliniat că în condițiile actuale de **problema germană depinde în multe privințe soarta păcii. Politica actualului guvern al R.F. Germane este războinică, militaristă, revanșardă. Uniunea Sovietică și celelalte state iubitoare de pace fac totul pentru ca Germania occidentală să evalueze pe cale pașnică.**

Am dori ca Germania să nu facă parte din nici un bloc militar, ca ea să nu fie militaristă, ca ea să-și dezvolte economia de pace și cultura și să ocupe un loc demn în rîndul popoarelor iubitoare de pace.

Republica Federală Germană face parte din blocul puterilor occidentale — N.A.T.O. In acest bloc Germaniei occidentale i se atribuie un rol deosebit. Forțele agresive vor să folosească rezervele ei umane și potențialul ei industrial într-un eventual război împotriva țărilor socialiste. In ce privește relațiile economice dintre R.F. Germană și celelalte puteri occidentale, aceste relații se caracterizează prin ascuțirea luptei de concurență.

Acum se duce intens o politică de militarizare a Germaniei occidentale, de înarmare a ei cu rachete, cu arma atomică. Cancelarul Adenauer este un adept înfocat al acestei politici și o promovează în mod activ. Un promotor zelos al acestei politici este și ministrul de război al R.F.G., Strauss.

Nu este un secret pentru nimeni faptul că în Germania occidentală există elemente care stau pe pozițiile războiului revanșard. **Trebuie să spunem însă că această politică aventuristă a revanșarzilor este lipsită de perspectivă, ea este funestă pentru cei care o promovează.**

Vă rog să mă înțelegeți just, a subliniat N. S. Hrușciov. Nu vrem să intimidăm pe nimeni. Ați trăit războiul și știți ce aduce el popoarelor. **Dacă Hitler nu a cîștigat războiul din 1941-1945, cînd stăpînea de fapt întreaga Europă și cînd Uniunea Sovietică a fost singurul stat socialist, IN ACTUALELE CONDIȚII CIND EXISTA PUTERNICUL LAGAR SOCIALIST, IAR RAPORTUL DE FORȚE S-A SCHIMBAT RADICAL IN FAVOAREA SOCIALISMULUI, ORICE AVENTURA MILITARA A IMPERIALIȘTILOR ESTE SORTITA EȘECULUI. In prezent, numai niște oameni smintiți se pot gîndi la revanșă.** Ce s-ar întîmpla, de pildă, dacă Germania occidentală ar începe cu sprijinul aliaților săi războiul împotriva noastră? Desigur că într-un timp scurt ea ar fi zdrobită, cum de altminteri ar fi zdrobită întreaga grupare a forțelor dușmane. Pe ce se bazează aceste presupuneri? Probabil că vă imaginați de cîte bombe nucleare cu o capacitate de 3-5 milioane de tone ar fi nevoie pentru teritoriul Germaniei occidentale, ca ea să fie scoasă din joc.

H. BRAUNE: Opt bombe cu hidrogen.

N. S. HRUȘCIOV: Probabil, nu vor trebui mai multe. Și ce credeți dv, dispunem noi oare de opt bombe cu hidrogen?

H. BRAUNE: Desigur, și mai multe.

N. S. HRUȘCIOV: Dar cît trebuie pentru a scoate din joc celelalte țări din Europa occidentală? Probabil, nu mai multe.

Unii generali și amirali americani, precum și personalități militare vest-germane se străduiesc adesea să dovedească că țările care fac parte din N.A.T.O. ar dispune în momentul de față de anumite avantaje militare față de Uniunea Sovietică. Ei citează cifre în legătură cu numărul mare de bombardiere pe care le au.

Țările N.A.T.O. dispun cu adevărat de o aviație de bombardament mare, **dar ea este învechită sub raportul condițiilor tehnice.** Altitudinea la care zboară aceste bombardiere este de aproximativ 12.000—17.000 m. **Această altitudine se află în raza de acțiune a artileriei antiaeriene simple, fără să mai vorbim de tehnica antiaeriană a rachetelor. Viteza acestor bombardiere este subsonică. Prin urmare, ele pot fi interceptate chiar și de avioanele de vînătoare simple.**

De ce atunci, cunoscînd toate acestea, conducătorii militari din Occident mizează pe aviația de bombardament și vorbesc mult despre ea? **Deoarece tehnica rachetelor de care dispun este încă slabă.**

Se spune că Uniunea Sovietică ar dispune de puține rachete intercontinentale. De aceea, pasămite, dacă s-ar începe un război, Statele Unite ale Americii ar avea cel mai puțin de suferit. Dar dv., germanii, v-ați simți oare mai bine chiar dacă lucrurile ar sta astfel?

Dar tocmai aceasta o afirmă militarii americani. Trebuie însă spus că este totdeauna mai bine ca fiecare să-și facă socotelile lui decît să țină contul altora. Fiindcă veni vorba, se **poate remarca că numărul rachetelor ne ajunge și pentru America, dacă s-ar dezlănțui un război împotriva noastră.**

Vreau însă să vă atrag atenția asupra unei alte chestiuni. Intr-adevăr, dacă s-ar admite ipoteza lor, ce ar rămîne oare din țările europene? Militarii americani le neglijează pur și simplu. Ei vor ca germanii, englezii, francezii, italienii, spaniolii și alții să scoată castanele din foc pentru ei.

Puteți spune: dar oare Uniunea Sovietică nu va suferi pierderi în caz de război? Da, vor fi pierderi și chiar pierderi mari. Dar dacă noi vom suferi pierderi, **puterile occidentale vor fi literalmente șterse de pe fața pămîntului. Și vor avea de suferit în primul rînd țările în care americanii își amplasează bazele de lansarea rachetelor.**

Ne-am situat întotdeauna și ne situăm pe poziția păcii și coexistenței pașnice cu toate statele. Tocmai de aceea noi adresăm tuturor apelul de a lupta cu perseverență împotriva militariștilor, împotriva imperialiștilor și revanșarzilor. POLITICA NOASTRA EXTERNA CORESPUNDE INTRUTOTUL INTERESELOR POPOARELOR, INCLUSIV INTERESELOR GERMANILOR DIN GERMANIA OCCIDENTALA.

Uniunea Sovietică este de acord să examineze orice probleme a căror rezolvare ar contribui la destinderea încordării internaționale. Sintem gata să rezolvăm problemele urgente în ansamblu, sau parțial în dependență de hotărîrile pe care consimt să le adopte partenerii noștri. Evenimentele nu trebuie însă forțate. Trebuie să avem răbdare cînd este vorba de tratative de stat.

In legătură cu reunificarea Germaniei N. S. Hrușciov a spus: Am fost și sîntem și în prezent de părere că dacă ar fi încheiat Tratatul de pace și ar fi retrase trupele sovietice din Republica Democrată Germană și ale statelor occidentale din Republica Federală Germană și dacă guvernele celor două state germane ar dori să cadă de acord pe o bază oarecare asupra reunificării Germaniei, noi nu am împiedica acest lucru.

A cădea de acord și a rezolva această problemă este o chestiune a germanilor înșiși.

Nu știu dacă vă este cunoscut că **NICI UN GUVERN AL PUTERILOR OCCIDENTALE, ALIATE ALE GERMANIEI OCCIDENTALE, NU DOREȘTE REUNIFICAREA CELOR DOUA STATE GERMANE. Nici Franța, nici Anglia, nici S.U.A. nu doresc reunificarea Germaniei. E-e nu vor aceasta pentru că se tem de o Germanie reunificată.**

In această problemă, Uniunea Sovietică se situează pe poziția cea mai justă: **propunem ca această problemă să fie rezolvată de germanii înșiși. Considerăm că orînduirea comunistă este cea mai bună orînduire socială. Sînt convins că toate popoarele vor păși pe calea indicată de Marx, Engels, Lenin. Dar aceasta este o chestiune pe care fiecare popor o rezolvă așa cum vrea, fiecare alegînd singur cînd și cum va porni spre acest țel.**

Reprezentanții puterilor occidentale, a arătat N. S. Hrușciov, afirmă că reunificarea se poate face numai pe calea așa-ziselor „alegeri libere". Ele știu că Republica Democrată Germană nu va accepta aceasta și că în aceste condiții nu poate avea loc nici un fel de reunificare.

Dar nu se poate oare crea o confederație a celor două state germane pentru ca apoi aceste două state să se apropie treptat unul de celălalt? Dacă îi dăm crezare lui Adenauer că sistemul social existent în prezent în Germania Occidentală este mai puternic în comparație cu sistemul social existent în R.D.G., atunci ar urma că Germania Occidentală poate exercita o mare influență asupra Germaniei Răsăritene, poate influența asupra sectorului socialist și Germania ar putea fi reunificată pe baze capitaliste. Puterile occidentale nu pășesc însă pe această cale pentru că nu sînt convinse de forța orînduirii capitaliste.

După cum am mai spus, **Adenauer de asemenea nu dorește reunificarea Germaniei. După cum se vede, el se teme că dacă Germania va fi reunificată, partidul lui nu va putea avea majoritatea în Bundestag și își va pierde influența.**

Problema germană și tratativele dintre Est și Vest

Referindu-se la planul propus de P.S.D.G. în problema germană, N. S. Hrușciov a spus: Considerăm că în acest plan există un grăunte sănătos. Există posibilitatea ca pe baza acestui plan problema germană să fie discutată în mod concret. Desigur că nu acceptăm integral planul dv. Considerăm că nu totul este acceptabil, că nu tot ce este expus în acest plan este just.

Referindu-se în continuare la întrebarea dacă ar fi posibil ca elementele planului P.S.D.G. să devină obiect de discuție la viitoarele conferințe internaționale, N. S. Hrușciov a arătat că planul P.S.D.G. nu poate fi discutat acolo pentru că autorii acestui plan nu vor fi prezenți la conferințe, iar guvernul U.R.S.S. nu este de acord cu el întrutotul și are planul său propriu.

Noi, firește, vom lua însă în considerare acele elemente ale planului P.S.D.G. care coincid cu punctul nostru de vedere.

N. S. Hrușciov a răspuns în continuare la o întrebare în legătură cu convocarea conferinței la nivel înalt.

Considerăm — a spus N. S. Hrușciov — că probleme atît de complicate ca acele care stau în prezent în fața țărilor pot fi cu greu rezolvate dintr-o dată. Se pare că în cazul de față va trebui să se dea dovadă de multă răbdare și că vor fi necesare mai multe întîlniri. Și chiar dacă nu se vor realiza rezultate pozitive — deși noi credem că ele sînt totuși posibile și la nivelul miniștrilor, cu toate că nu orice problemă poate fi rezolvată de ei — **noi socotim că ar fi util să aibă loc o întîlnire a șefilor de guverne.** Dar aceasta depinde nu numai de dorința noastră, deoarece este necesară și dorința celorlalte state care trebuie să participe la conferința la nivel înalt.

Vă referiți la declarațiile făcute de mine la Leipzig unde am spus că Uniunea Sovietică și după 27 mai, atîta timp cît vor avea loc tratativele, nu va întreprinde nimic pentru a modifica situația existentă în Berlinul occidental. Totodată, aș dori să vă atrag atenția asupra faptului că noi propunem ca problema Berlinului să fie soluționată nu local, nu izolat de întreaga problemă germană. Știți că am ridicat problema încheierii Tratatului de pace cu Germania, iar soluționarea problemei Berlinului occidental este o parte a unei probleme mai largi. **PRINCIPALUL CONSTA IN INCHEIEREA TRATATULUI DE PACE CU GERMANIA. Vom tinde spre încheierea unui Tratat de pace cu Germania. In prezent, după cum se vede, un astfel de tratat va trebui să fie încheiat cu cele două state germane existente, lichidîndu-se astfel rămășițele celui de-al doilea război mondial. Vom face totul pentru ca Tratatul de pace să fie semnat de toate țările care au luptat împotriva Germaniei. Dacă foștii noștri aliați nu vor voi însă să semneze un astfel de Tratat de pace și se vor lăsa remorcați de Adenauer, atunci vom semna Tratatul de pace cu Republica Democrată Germană. Prin semnarea Tratatului de pace cu Republica Democrată Germană puterile occidentale vor pierde dreptul de a-și menține trupele de ocupație în Berlinul Occidental.**

Dar noi dorim să folosim toate posibilitățile pentru ca în această problemă să nu avem divergențe cu aliații noștri din timpul războiului împotriva Germaniei hitleriste, vrem să ajungem la un punct de vedere comun asupra necesității de a se încheia Tratatul de pace cu cele două state germane și de a realiza o înțelegere privitoare la transformarea Berlinului occidental într-un oraș liber.

Trebuie subliniat că în ultima vreme în țările occidentale se aud multe voci lucide în favoarea soluționării problemei Berlinului occidental în sensul că este necesar să i se acorde statutul de oraș liber. **Noi am declarat și declarăm că ne situăm pe pozițiile neamestecului în treburile altor state, pe pozițiile neamestecului în treburile interne ale orașului liber Berlinul occidental. Germanii care locuiesc în Berlinul occidental sînt aceia care trebuie să rezolve problema alegerii regimului din Berlinul occidental.** Noi am mai spus că sîntem de acord ca și Organizația Națiunilor Unite să fie atrasă într-un fel oarecare la soluționarea problemei garantării neamestecului oricăror state în treburile orașului liber Berlinul occidental pentru respectarea riguroasă a statutului de oraș liber stabilit.

Cînd dl. Macmillan a fost aici, la Moscova, a spus în continuare N. S. Hrușciov, noi am prezentat o poziție de compromis, pentru ca, luînd în considerare problemele de prestigiu și probleme de altă natură care prezintă importanță, să venim în întîmpinarea aliaților noștri din ultimul război. Această poziție, pe care ne menținem și astăzi, constă în aceea ca în decursul unei anumite perioade de trecere în Berlinul occidental să poată fi dislocate efective simbolice ale trupelor celor patru puteri, adică ale Angliei, Franței, S.U.A. și Uniunii Sovietice, dar, desigur, pe baze noi și nu ca trupe de ocupație.

Firește, în problema Berlinului pot fi propuse și alte variante. Sîntem de acord să le discutăm, dacă ele vor fi într-adevăr îndreptate spre soluționarea justă a acestei probleme.

Referindu-se într-un răspuns la legătura care se face în Occident între rezolvarea problemei Berlinului și problema securității în Europa N. S. Hrușciov a spus printre altele:

A lega astăzi semnarea Tratatului de pace de soluționarea problemei securității europene înseamnă a menține pe un timp nelimitat starea de animozitate existentă între cele două blocuri pentru că soluționarea problemei securității europene este un proces de durată și complicat. DE ACEEA TREBUIE IN PRIMUL RIND SOLUȚIONATA PRINCIPALA PROBLEMA ȘI ANUME PROBLEMA TRATATULUI DE PACE. Sîntem gata să discutăm și problema securității europene, a securității în întreaga lume. Dar una nu trebuie să fie legată de cealaltă. Un astfel de procedeu îngreunează soluționarea atît a primei probleme, cît și a celei de-a doua, atît a problemei Tratatului de pace, cît și a problemei securității.

Care este sensul de a lega două probleme — securitatea europeană și Tratatul de pace cu Germania? Probabil prin aceasta se urmărește să se exercite presiuni asupra noastră și să se obțină, prin șantaj, ceva de la Uniunea Sovietică. Noi, însă, am trecut de vîrsta cînd această metodă ar putea avea succes. Să luăm o problemă, de pildă, ca reducerea armamentelor — noi sîntem de acord cu aceasta, sau ca reducerea trupelor staționate în Germania Răsăriteană și Germania Occidentală — și cu aceasta sîntem de acord, sau ca retragerea trupelor străine de pe alte teritorii — sîntem de asemenea de acord. Considerăm folositoare toate aceste măsuri. Dar toate aceste probleme trebuie examinate separat de problema Tratatului de pace cu Germania.

Se afirmă că îndată ce ne vom retrage trupele de pe teritoriul Germaniei se va schimba orînduirea din Germania Răsăriteană. De ce puterile occidentale, dacă gîndesc așa, nu acceptă propunerea noastră cu privire la retragerea trupelor străine atît din Germania Occidentală cît și din Germania Răsăriteană, verificînd astfel dacă aceasta nu va duce la realizarea intențiilor țărilor occidentale care doresc să schimbe orînduirea socială din Germania Răsăriteană?

S-a mai spus doar, că dacă ne vom retrage trupele din Romînia, guvernul romîn va cădea, va fi răsturnat de poporul său. Iată, însă, că **anul trecut ne-am retras trupele din Romînia — noi nu mai avem acum nici un fel de trupe în Romînia — și ce s-a întîmplat? ACUM, CA ȘI INAINTE, GUVERNUL ROMINIEI SE BUCURA IN ȚARA DE SPRIJIN GENERAL. In Bulgaria, Cehoslovacia, Albania nu sînt trupe de ale noastre. Și popoarele din aceste țări își sprijină cu tărie guvernele.**

Ar fi bine dacă aliații noștri din timpul războiului mondial care fac parte în prezent din N.A.T.O. ar accepta propunerea noastră cu privire la retragerea trupelor din țările străine în limitele granițelor naționale. Ne-am retrage atunci trupele nu numai din R.D.G., dar și din Polonia și din Ungaria.

Ideile noastre sînt o forță măreață

N. S. Hrușciov a vorbit pe larg despre directivele planului septenal al U.R.S.S.

Ne luăm angajamentul să demonstrăm concret, în practică, superioritatea socialismului față de capitalism, să depășim nivelul de producție al Statelor Unite ale Americii, țara capitalistă cea mai dezvoltată. Aceasta va fi o victorie foarte mare a clasei muncitoare, a oamenilor muncii din patria noastră socialistă.

Trebuie spus că în curînd oamenii nu vor mai fi bispăimîntați cu comunismul pentru că **prin comunism oamenii vor înțelege cel mai înalt nivel de trai, orînduirea cea mai liberă, cele mai largi posibilități oferite oamenilor muncii de a-și manifesta capacitățile și de a se simți într-adevăr oameni în adevăratul sens al acestui cuvînt, după cum spunea Gorki. Omul, ce mîndru sună acest cuvînt!**

Atunci vă vom strînge mîna cu ușa și pe dv. social-democrații. Firește, nu fizic, ci din punct de vedere ideologic. **Ideile noastre sînt o forță măreață.** Noi nu ne temem să luăm cuvîntul în fața oricărui auditoriu. Am putea de pildă să convenim ca — dacă Adenauer ar permite — să iau cuvîntul să spunem în Ruhr, iar cineva din personalitățile dv. să ia cuvîntul în Donbas.

Mulțumind pentru convorbire în numele său și al colegilor săi, ziaristul E. PUTTKAMER a făcut remarca: Ziariștii nu reușesc întotdeauna să vorbească cu mai marii lumii care stau la cîrma evenimentelor.

Răspunzînd, N. S. Hrușciov a spus: Și eu doresc să vă mulțumesc pentru întîlnirea cu dv. **Noi trebuie să ne întîlnim, noi trebuie să întărim prietenia cu muncitorii germani, cu talentatul și harnicul popor german. Ar fi extrem de important să avem contacte cu partidul social-democrat în lupta pentru pace. Aceasta ar constitui o contribuție mare la cauza comună a întăririi păcii și securității popoarelor.**

Aș dori să-mi exprim părerea în legătură cu cuvintele dv. despre „mai marii lumii care stau la cîrma evenimentelor". După părerea mea despre aceasta ar trebui să se vorbească cu mai multă modestie. Intr-adevăr, în țara noastră se săvîrșesc fapte mărețe. Iar noi sîntem participanți la aceste fapte mărețe. Nu vreau să minimalizez: faptele care se săvîrșesc sînt într-adevăr grandioase, dar noi sîntem oameni simpli.

In țara noastră sovietică există posibilități de promovare pentru oamenii care se dovedesc a fi capabili să slujească clasa muncitoare, poporul lor. Printre acești oameni, pe care partidul i-a promovat în munca de conducere, mă număr și eu. Repet, **NU NOI SINTEM MARI, CI MARI SINT FAPTELE REVOLUȚIONARE INIȚIATE DE MARX, ENGELS ȘI LENIN, FAPTE CE SINT REALIZATE DE PARTIDUL NOSTRU ȘI DE POPORUL SOVIETIC PE BAZA INVAȚATURII MARXIST-LENINISTE.**

Este bine, dragi tovarăși, că ați venit în țara noastră pentru a vedea cum trăiește poporul nostru, pentru a afla care sînt planurile și faptele sale.

Sîntem foarte mulțumiți de situația din țara noastră. Nu știu ce părere v-ați format despre starea de spirit a poporului nostru, dar noi, conducătorii partidului comunist și ai guvernului sovietic, nici n-am putea dori ceva mai bun pentru că starea de spirit a poporului nostru este admirabilă. Aceasta deschide perspective minunate pentru construirea cu succes a comunismului în țara noastră. **Poporul sovietic sprijină în întregime politica guvernului nostru, politica partidului nostru, iar aceasta este o mare răsplată pentru noi, marxiștii.**

Sper că prin ziarele dv. veți putea transmite urările noastre cele mai bune clasei muncitoare germane, poporului german. Transmiteți în numele muncitorilor și al tuturor oamenilor muncii din Uniunea Sovietică asigurarea **că noi nu dorim decît pace și prietenie cu poporul german, ca și cu toate popoarele, dorim ca între noi să nu fie niciodată război.**

Subtitlurile și sublinierile aparțin redacției

La Geneva, în ajunul Conferinței miniștrilor de Externe

Corespondență telefonică specială

Luna mai înviorează viața Genevei și a celorlalte orașe elvețiene prin deschiderea sezonului turistic de primăvară. In aceste zile însă ale lui mai 1959, chiar și atenția ziarelor de senzație din Occident nu mai este atrasă în aceeași măsură ca în zilele anterioare de activitatea mondenă a cutărui miliardar sau ducese venite să-și poarte plictisul pe malurile lacului Leman. Tratativele au devenit pînă și pentru aceste ziare subiecte de mare interes, personajele principale fiind nu turiștii obișnuiți care înfruntă piscurile Mont-Blanc-ului ci călătorii care urmează să se îndrepte însoțiți de urările și speranțele întregii omeniri, spre nivelul cel mai înalt al tratativelor.

Deși conferința miniștrilor de Externe va începe abia luni după amiază la Palatul Națiunilor Unite, încă de vineri și în tot cursul zilei de sîmbătă Geneva a început să trăiască sub semnul conferinței și al agitației febrile care este legată de desfășurarea unui eveniment atît de important. Cei aproape 2.000 de ziariști sosiți la Geneva din toate colțurile pămîntului nu au deocamdată nimic de transmis în legătură cu conferința propriu-zisă și de aceea își concentrează activitatea pe aeroportul orașului, în gările sale și la noua Casă a presei, pentru a transmite cititorilor și ascultătorilor ultimele informații în legătură cu sosirile delegațiilor, pregătirile ce se fac și eventuale declarații care ar putea da indicii cu privire la desfășurarea lucrărilor conferinței. Nu există ziar din cele care sosesc zilnic la Geneva, care să nu releve prin știri, comentarii, fotografii, importanța acestui eveniment. Numeroși corespondenți își exprimă și în particular părerea că întrunirea miniștrilor de Externe reprezintă un pas înainte pe calea tratativelor. Există și unii corespondenți, ca de pildă cei de la ziarele americane „New York Times" și „New York Herald Tribune" care asemenea unor diplomați americani, își exprimă scepticismul și caută să recomande cititorilor lor adoptarea unei atitudini prudente față de tratative. Cu tot acest scepticism afișat de corespondenții de mai sus, nimeni din cei prezenți la Geneva nu poate nega faptul că opinia publică internațională cere cu hotărîre ca aceste tratative să fie încununate de succes și urmărește cu deosebit interes cele ce se întîmplă acum la Geneva. Acest lucru este oglindit și de faptul că o serie de ziare occidentale și-au trimis aci pe cei mai rutinați corespondenți ai lor, James Reston de la „New York Times", Randolph Churchill — fiul lui Winston Churchill, în calitate de corespondent al ziarului „Evening Star" din Anglia, precum și neîntrecuta comentatoare franceză a marilor întîlniri internaționale, Genevieve Tabouis.

La Palatul Națiunilor steagul albastru al Națiunilor Unite urează parcă, așa cum spunea la o conferință de presă secretarul general al O.N.U., Dag Hammarskjoeld, deplin succes lucrărilor conferinței. Desigur că această urare se va putea realiza dacă, alături de Uniunea Sovietică, toți ceilalți participanți la conferință vor fi animați de dorința și hotărîrea de a pregăti întîlnirea la cel mai înalt nivel.

Este deosebit de simbolic faptul că la Geneva s-au strîns miniștrii de Externe pentru a discuta probleme deosebit de urgente privind Germania, cu prilejul împlinirii a 14 ani de la înfrîngerea Germaniei hitleriste. După 14 ani de la încheierea războiului, sarcina cea mai urgentă constă în lichidarea rămășițelor sale prin încheierea Tratatului de pace cu Germania și reglementarea problemei Berlinului.

Printre delegațiile care au sosit sîmbătă la Geneva se află delegația sovietică, condusă de A. A. Gromîko, ministrul Afacerilor Externe al U.R.S.S. și delegația guvernamentală a R. D. Germane, în frunte cu Lothar Bolz, ministrul Afacerilor Externe. Delegația sovietică, care a sosit pe bordul unui avion „I. L.-18" a fost întîmpinată de reprezentanți oficiali ai guvernului Elveției, de diplomați sovietici și ai altor țări precum și de numeroși reprezentanți ai presei elvețiene și străine. La aeroport, A. A. Gromîko a făcut o declarație. La sosire în gara din Geneva, delegația guvernamentală a R. D. Germane a fost întîmpinată de reprezentanți oficiali ai guvernului Elveției, ai cantonului și orașului Geneva.

La rugămintea reprezentanților presei, L. Bolz a declarat că existența R.D.G. este un fapt care are o importanță hotărîtoare pentru asigurarea păcii pentru poporul german. „Am venit — a spus Lothar Bolz — pentru a contribui la succesul conferinței".

In contrast cu această atitudine, primele eșaloane ale delegației Republicii Federale Germane, care au sosit la Geneva au devenit sursa unor știri neresponsabile spiritului care trebuie să-i reunească pe participanții la tratative. Astfel, s-a anunțat că ministrul de Externe vest-german, Von Brentano, pentru a nu fi bănuit de „excese" în ce privește contactele cu cealaltă parte a Germaniei, intenționează să nu se prezinte la masa tratativelor, ci să se consulte și să discute cu partenerii săi în afara Palatului Națiunilor. In sala de ședințe, Bonn-ul a hotărît să trimită doar diplomați vest-germani de rang inferior ca ambasadorul R.F.G. la Washington, cunoscut prin participarea sa la campania de ațîțare a războiului rece. Indiferent însă de acest joc ieftin, diplomații respectivi nu mai pot face nimic în fața faptului important că pentru prima oară la o asemenea conferință internațională va răsuna glasul Republicii Democrate Germane, glasul Germaniei pașnice.

De altfel, ziarul „Tribune de Genève" consemnează acest fapt printr-un titlu pe patru coloane: „Germania răsăriteană intră pe scena diplomatică".

Oricît ar încerca adversarii tratativelor să-și desfășoare activitatea lor condamnabilă, nu poți să nu constați aci la Geneva, ce uriașe schimbări au avut loc în lume în ultimii ani. Timpul nu stă pe loc. El lucrează pentru cei care luptă în favoarea păcii și a coexistenței pașnice.

MIRCEA RADULESCU

Geneva, 9 mai

DELEGAȚIA SOVIETICĂ VA DEPUNE TOATE EFORTURILE PENTRU CA CONFERINȚA DE LA GENEVA SĂ FIE ÎNCUNUNATĂ DE SUCCES

Declarația lui A. A. Gromîko la sosirea la Geneva

GENEVA 9 (Agerpres). — TASS transmite declarația făcută de A. A. Gromîko, la sosirea lui pe aeroportul de la Geneva.

Domnilor!

Pășind pe ospitalierul pămînt al Elveției, sîntem bucuroși ca în numele delegației sovietice și al întregului popor sovietic să transmitem locuitorilor Genevei, guvernului Elveției și întregului popor al acestei țări un cordial salut.

Scopul sosirii noastre vă este bine cunoscut. Conferința miniștrilor Afacerilor Externe va trebui să desfășoare o activitate temeinică. Popoarele așteaptă din partea guvernelor soluții care să ducă la slăbirea încordării dintre state. Trebuie să justificăm aceste speranțe și să procedăm la înlăturarea cauzelor care creează această încordare.

Conferința miniștrilor Afacerilor Externe are menirea să se ocupe de cele mai importante și urgente probleme ale relațiilor internaționale contemporane — încheierea Tratatului de pace cu Germania și lichidarea regimului de ocupație în Berlinul Occidental. Adoptarea de comun acord a unor hotărîri în aceste două probleme ar contribui în mare măsură la destinderea încordării internaționale și ar constitui o contribuție importantă la întărirea păcii în Europa.

Tocmai pentru rezolvarea pozitivă a acestor probleme importante a sosit aici delegația sovietică. Avem intenții serioase și, în ceea ce o privește, partea sovietică va depune toate eforturile pentru ca această conferință să fie încununată de succes.

Ne exprimăm speranța că Conferința miniștrilor de la Geneva va pregăti convocarea într-un viitor apropiat a conferinței șefilor de guverne ale cărei hotărîri să poată asigura o cotitură hotărîtoare în evoluția situației internaționale în direcția lichidării pericolului unui nou război.

Guvernul sovietic este convins că în prezent există condițiile necesare pentru a nu permite un nou război, pentru a asigura o pace trainică în lume.

Intrevedere Herter-Adenauer

BONN 9 (Agerpres). — După cum anunță agenția ASSOCIATED PRESS, secretarul de Stat al S.U.A., Christian Herter, a sosit în cursul zilei de sîmbătă la Bonn unde s-a oprit pentru cîteva ore pentru a avea o întrevedere cu cancelarul Adenauer înainte de deschiderea Conferinței miniștrilor de Externe. Referindu-se la rostul întrevederii ziarul vestgerman „NEUE RHEIN ZEITUNG" arată că „la Washington se recunoaște fățiș că Adenauer și diplomații lui vor să-l convingă în ultimul moment pe Herter că în cadrul tratativelor care încep luni la Geneva, o poziție intransigentă este preferabilă oricărei alte tactici".

Solii popoarelor își spun cuvîntul în apărarea păcii

Corespondență telefonică specială

Lucrările de **azi** ale Consiliului Mondial al Păcii au fost consacrate discuțiilor pe marginea raportului prezentat în ședința de ieri seara de prof. John Bernal, raport căruia participanții la sesiune i-au acordat o atenție deosebită.

In acest raport, prof. Bernal a subliniat că în cei 10 ani ai existenței sale mișcarea mondială a partizanilor păcii a obținut succese remarcabile. Am reușit, a spus el, să creăm o mișcare unită, care s-a extins în lumea întreagă și se dezvoltă pe zi ce trece, cuprinzînd aproape toate țările. Ideile mișcării noastre s-au răspîndit depășind cadrul propriu-zis al acestei mișcări și au pătruns în organizații politice, sindicale, cooperatiste, organizații de femei și de tineret. Aceste idei au dat naștere unor noi și puternice mișcări ca mișcarea antiatomică din Japonia, Anglia, Germania, S.U.A. și alte țări, mișcare care a permis atragerea la luptă pentru rezolvarea acestei probleme importante a milioane de noi partizani ai păcii.

Referindu-se apoi la importanța tratativelor dintre Est și Vest pentru lichidarea „războiului rece" și întărirea păcii prof. J. Bernal a arătat că mișcarea mondială pentru apărarea păcii trebuie să acționeze în vederea asigurării succesului acestei prime întîlniri și al conferinței la nivel înalt care trebuie să urmeze după conferința miniștrilor Afacerilor Externe.

Intre problemele care vor trebui să facă obiectul discuțiilor sesiunii Consiliului Mondial al Păcii prof. Bernal a amintit în primul rînd problema germană.

O problemă aproape tot atît de urgentă, este problema interzicerii armei nucleare, a arătat mai departe raportorul. Noi trebuie să continuăm să exercităm presiuni pentru a asigura succesul conferinței de la Geneva a celor trei puteri, cu privire la încetarea experimentării armei nucleare. In încheierea raportului său, prof. Bernal a arătat că mișcarea mondială pentru pace trebuie să-și continue activitatea, să sporească influența ei, pînă va obține realizarea țelului său — lichidarea „războiului rece" și asigurarea păcii generale.

Ședința de azi dimineață s-a deschis sub președinția cunoscutului scriitor indian Pandit Sunderlal, care a rostit un scurt cuvînt introductiv, în care s-a oprit îndeosebi asupra luptei de eliberare națională din țările Africii. Toți cei care au luat apoi cuvîntul la discuții pe marginea raportului prof. Bernal, au subliniat importantele succese obținute de mișcarea mondială pentru pace în cei zece ani ai existenței sale și au scos în relief aspecte din activitatea concretă a partizanilor păcii din țările lor.

Printre cei care au luat cuvîntul se află Isabelle Blume, care s-a referit pe larg la necesitatea rezolvării problemei germane ca unul din factorii care în prezent împiedică stabilirea păcii în Europa și în întreaga lume. In numele a 95 milioane membri ai Federației Sindicale Mondiale, Consiliul Mondial al Păcii a fost salutat de Sugiri, reprezentantul F.S.M.

Un alt vorbitor, profesorul Marengo (Argentina) a condamnat cu tărie politica dusă de către Statele Unite în privința încetării experiențelor cu armele nucleare. El a arătat că recent S.U.A. au experimentat noi arme atomice care au primit denumirea de „Argus", — adică primele litere de la Argentina și de la U.S. El a arătat că făcînd experiențele lor atomice în Pacificul de sud, S.U.A., fără nici un respect față de umanitate, folosesc popoarele Americii de Sud și ale Africii drept cobai pentru experiențele lor.

Cu multă atenție au fost ascultate expunerile delegaților din țările socialiste, fiind subliniate în repetate rînduri cu aplauze prelungite. Dorința de pace a popoarelor socialiste, care se manifestă în mod concret prin aportul lor la cauza păcii mondiale, și prin succesele lor obținute în toate domeniile de activitate, au trezit entuziasmul delegaților. Printre delegații țărilor socialiste care au luat cuvîntul în ședința de azi după amiază a fost și reprezentantul U.R.S.S., Ilya Ehrenburg, care a făcut un aspru rechizitoriu militarismului german, de pe urma căruia poporul sovietic a suferit pierderi imense.

In cuvîntul său reprezentantul țării noastre acad. Mihai Ralea, a demonstrat cît de atașat cauzei păcii este poporul romîn, cît de puternică este năzuința sa ca împreună cu celelalte forțe ale păcii să contribuie la rezolvarea celor mai arzătoare probleme internaționale și în primul rînd a problemei germane. Aplauzele celor prezenți au dovedit aprecierea de care se bucură pe plan mondial lupta sinceră în favoarea păcii dusă de guvernul și poporul Republicii Populare Romîne.

N. PUICEA

Stockholm 9 mai.

Redacția Piața Scînteii Tel. 17.60.10, Administrația 17.60.10—17.60.20, interior 1.400. Abonamentele se primesc la toate oficiile poștale, factorii poștali și difuzorii din întreprinderi și instituții. Tiparul Combinatului Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".